

SOUNDTRACK PLUMB - TAKEN

---

delora bu sefer gerçekten tanımadığı bir yerde belirdiğinde üzerine düşen sık yağmur damlalarıyla gözlerini kırıştırarak başını kaldırır, bardaktan boşanırcasına yağan yağmur ikisini de ıslatıyorken favian gülümser

“döndüğünde kuru olacaksın..”

delora da yüzüne yapışan saçlarını geri iterken gülümser, ikisinin de biraz sonra gülümsemeleri sönerken delora iç çekerek ellerini genç adamın göğsüne koyar ve yağmurun sesini dinlerken sorar “diğerlerini nasıl inandıracağım?”

favian onu izliyorken soruyu duyduğunda aslında ne yapmak istediğini hatırlamış, ohlayarak elini cebine sokar

“bunu cuslov’a götür..”

ve bilye kadar küçük bir ruh özü küresi çıkararak deloraya uzatır

“burada sadece cuslov’un hatıraları var, diğerlerini de o saklıyor, ama nerede olduğunu hatırlamıyor.. şimdilik..”

delora iç çekerek küreyi alır, parmaklarının arasında çevirerek bakar ve sonra cebine koyarken sorar “başka?”

“james’e ewan’ın ona yolladığı gizli raporlara bakmasını söyle-“

“efendim-“

“sen söyle delora, o raporların biri hariç hiçbirisi açılmamış olacak..”

“açılmış olanı ne diyecek peki?”

“biana’ya dokunulmamasını, oreon’un bu işi kendi sınırları içinde halledeceğini söylüyor..”

“biana’nın kim olduğunu biliyorlar mı peki?”

“hayır, james de ortada ne döndüğünü merak ediyor olmalı, diğer raporları ewan’ın onayı olmadan açamaz, ama olimpos’un elinin altında olması güven veriyor olmalı. isteseler biana’yı tek bir harekette öldürebilirler-”

“ama biana’nın onlara bir zararı yok, değil mi?”

favian başını sallarken delora da tamam diyerek yapacağı şeyleri düşünüyor, saçlarını sıkmak için ellerini kaldırdığında parmağında tekrar yerine gelmiş yüzüğü gördünce bir an durur, favian’a bakarken genç adam da ona bakıyordur, delora yüzüğü çıkararak cebine koyarken favian bir şey söylemek için ağzını açıyor-

“bir şey söyleme, bu benim kararım olsun favian.. ama ben senden bir şey istiyorum..”

genç adam onu izliyor, nedir diye sorduğunda delora cevaplar

“geri dön.”

favian sadece başını sallarken genç kadın gülümser ve ona uzanırken ikisin dudakları buluştuğunda yağmur yağmaya devam ediyor, zamanların birinde damlalar birilerinin göz yaşı oluyordur..

“ne görüyorsun!?”

franco colm tarafından dürtülürken genç adam ellerini açar

“hiçbir şey! her sorduğunda hiçbir şey diyorum colm-yok! göremiyorum işte!”

franco da artık bunalmış, saatlerdir *bomboş* bir şekilde uyuyan deloranın başından kalkarken colm kafayı yiyecektir

“cuslov göremiyor, sen göremiyorsun-BEN Mİ GÖRECEĞİM!?”

franco bilmediğini söyleyerek biraz hava almak için odadan çıkarken cuslov hala deloranın baş ucunda oturuyor, gözünü kırpmadan kardeşini izliyorken biraz sonra delora bir şeyler mırıldanarak başını çevirdiğinde herkes ne yapıyorsa onu elinden atarak pür dikkat uyanan genç kadını izliyordur, delora hayır diyordur, hayır daha değil, söz ver, *duyacağım*-

“delora, tatlım..delora..”

cuslov kardeşinin saçlarını okşuyorken delora iç çekerek bir anda gözlerini açar ve parlak ışıkla tekrar kapatırken cuslov’un koluna tutunur, gözlerini açabileceğini düşündüğünde tekrar kapakları aralarken ablası başında, yarı gülüyor, yarı ağlıyor, onunla konuşmaya çalışıyorken delora rahatlatarak gevşer ve her şeyin en azından onun için oturmasını beklerken james birilerine su getirmelerini söylüyordur, bu oreon hiç mi su içmiyordur-oradan bir bardak su peyda olurken james de rahatlamış, şimdi uyuyan güzelin kalkıp bombaları patlatmasını bekliyordur..

SOUNDTRACK MORGAN – THE KING

“bundan başka güvenecek bir şeyimiz yok, üzgünüm. bir de benim söylediklerime güvenmelisiniz..” delora herkesi önünde oturtmuş, elindeki küreyi ablasına uzatırken herkesin bakışları küreyle beraber cuslov’a dönüyordur, genç kadın elini açar, delora küreyi onun avcuna bıraktığında cuslov kendi ruhunu tanırken başını sallar, james arkadan bir şeyler homurdanırken opal genç adamın kolunu sıkar, sessizlik tekrar sağlanırken cuslov avcundaki kürenin üzerinde parmağını hafifçe dolaştırır, küre onun dokunuşuna parlarken biraz sonra genç kadın gözlerini kapattığında küre tamamen söner, sağdan soldan kafalar ne olduğunu görmek için uzanırken küre bir anda tüm gücüyle parlayıp herkesi kör ettikten sonra tekrar söner, cuslov sakın, gözlerini açarken delora ona bakıyor, ablası küreyi tekrar ona verirken ayağa kalkar
“oreon’daki herkes büyük toplantı odasına lütfen..”
oreon tıpış tıpış, tek sıra halinde yürüyerek çıkarken delora james’e döner
“ewan’ın yolladığı gizli raporları artık açabilirsin-“
“ben mi yollamışım!?”
kapıdan çıkmak üzere olan delialona önündeki itiraz eden ewan’ı iterek dışarı çıkarırken james bir anda alevlenmiş, loreto’ye bakarken ikinci başkan derhal masayla irtibata geçmek için uzaklaşmış, kısa bir süre sonra masa ve oreon tamamen birbirinden ayrılmıştır..

“kimsenin itiraz etmesini istemiyorum, ne biliyorsam hepsini size akıllarınıza girerek anlatacağım..”
cuslov kıranlara döner
“canınız yanmayacak..”
eidan rahatlarlarken latty sorar
“ne kadar kötü cuslov?”
cuslov cevap vermezken latty iç çekerek pekala der ve arkasına yaslanırken ewan kollarını kavuşturmuş, huysuz bir ifadeyle cuslovu izliyorken genç kadının bakışları ona döndüğünde genç adama kaşlarını çatır, bir an sonra bütün oreon cuslov’un onlar için bir araya getirdiği küçük gösteriye başlarken gözlerini kapatır...

---

doğu kanadında karşılıklı iki toplantı odasının kapısı aynı anda açılıp birinden ateş püsküren ewan, diğerinden birilerini öldürecek olan james çıkarken iki adam da birbirlerine bakıyordur, ewan gürlür
“SEN BİLİYORDUN!”
“UCUNU BİLE BİLMİYORMUŞUM BUNLAR NEDİR!”
james elindeki kağıtları ewan’ın suratına suratına tutarken genç adam kağıtları buruşturarak james’in elinden alır ve koridorun zeminini adeta çatlatarak yürürken james evreni yok edip baştan başlatacağını söylüyordur..

“biana benim ablam..”
latty kendi kendine bu gerçeği tekrarlarlarken dalgın bakışlarını cuslov’a kaldırır
“neden-ben neden hiç görmedim-neden kimse bana bahsetmedi?”
“sadece ewan biliyordu latty..”
latty *doğru* diyerek hayatının son 105 yılının, ki bu zaten hayatının tamamını oluştuyordur, bir yalan olduğunu öğrenmiş, kendi kendine gülerken conrad da onun arkasından kalkar ve hızla odadan çıkan genç kadının arkasından takip ederken herkes bir şeyler söylüyor, ne olacağını düşünüyor, biana’nın yaptıklarına az önce öğrendikleri mantığı yedirmeye çalışırken onların arasında, çenesini eline yaslamış, boş boş masayı izleyen masmavi gözleriyle delialona ve onun yanında kollarını kavuşturmuş, karşısında oturan delorayı izleyen colm sessizce oturuyor, önlerindeki tabloda nerede durduklarını düşünüyorlardır..

“biana benim *ablam*, benim *kanım*, benim!”

latty fırtına gibi yürüyorken nereye gittiğini bilmiyordur, sadece arkasından gelen conrad’a ara ara dönüp bir şeyler söylüyorken ikisi bir köşeyi daha dönerler, latty bu sefer durup conrad’a döner “benim babam kendi kızını öldürmek istemiş, benim anneme zarar verdiği için diğer kızını öldürmek istemiş, onu uzaklaştırmış, kaçırmış-neden? güçlü olduğu için, su kıran olduğu için-eidan da bir su kıran, andrea toprak, sienna hava-DORIAN! dorian ewan’ı öldürüyor conrad! ben-ben.. tanım.. ben ölüyorum..”

latty dengesini kaybederek duvara tutunurken kafasında dolaşanlar damarlarındaki bütün kanı çekmiş, genç kadın başı dönerek conrad’ın kollarına yığılırken genç adam dişlerin sıkarak onu kucaklar ve doğru yola dönerek odasına götürür..

---

delia saatlerdir kapalı olan ofisin kapısını tıklatır, içerden cevap gelmezken genç kız kapıyı açarak başını yavaşça içeri uzatır

“ewan?”

odanın sağ ucundaki koltukta uzanan adamdan bir *hmm* gelirken delia kapıyı kapatarak içeri süzülür, koltuğun ayak ucuna otururken ewan kolunu gözlerinin üzerine koymuş, ne ışık, ne de başka bir şey görmek istemiyor, öylece uzanıyorken delia genç adamın bacağına elini koyar

“ne yapacaksın?”

ewan kolunu indirip usul sesin geldiği tarafta delia’ya bakarken sorar

“mutlaka bir şey mi yapmam gerek?”

“bilmiyorum, sadece sordum..”

ewan iç çekerek doğrulurken delia elini çeker, biraz sonra ikisi yan yana oturuyorken genç adam yanındaki güzelliğe döner

“diğerleri hakkında ne yapacağımı soruyorsan cevabım hiçbir şey, şu anda umrumda değiller..”

delia bir şey söylemezken ewan uzanarak genç kızın kucağındaki ellerini tutar

“ama bizim için ne yapacaksın diyorsan, bilmiyorum..”

delialonanın bakışları gölgelenmişken ewan uzanarak genç kızın dudaklarını öper ve çekilirken konuşur

“gördüklerimiz sadece başka bir zamandan arta kalmış hatıralar delia. ne beni, ne de başkasını bir şey yapmaya zorlayan şeyler değil..”

“ama o ewan-“

“o ewan’ı ben tanımıyorum-“

“ama yine de sensin..”

ewan başını sallarken delia tek eliyle genç adamın yüzüne dokunur, onun tek bildiği ewan’ın parlak gri gözleri, sapsarı saçları, şimdi elinin altında hissettiği kadar sıcacık bir yüzü, tanıdığı bir sesi vardır-

“ben sadece seni biliyorum..”

ewan gülümserken delia da gülümser ve ikisi yavaşça, bildikleri gibi öpüşürken bir şeyler havada asılı kalıyor, ama ikisi de onu tanımyorken dudakları birbirine kenetleniyordur..

SOUNDTRACK

DELTA GOODREM – ALMOST HERE

---

cam bir masanın üzerinde duran tek bir yüzük ve onun karşısında, yüz yüze oturan iki insan..

“yapamam colm..”

colm uzanarak yüzüğü alırken delora onu izliyordur, genç adam yüzüğe bakar, parmakları arasında çevirir, çevirirken düşünüyor, tekrar çevirerek parlayan taş a bakar, sonra yüzüğü tekrar aldığı yere bırakırken konuşur

“ben senden başkasını sevmiyorum..”

delora bir an ne yapacağını şaşırır, sanki colm’u zorla üzerinden atması gerekiyor, ya da bir şeyi çok isteyen küçük bir çocuğa kesinlikle hayır demesi gerekiyor, ama çocuğun istemeye devam edeceğini biliyor gibi hissederken bir şey söyleyemez, onun yerine colm devam eder

“ama sen başkasını istiyorsun, onu hatırlıyorsun, biliyorsun.. senin kalbindeki boşluklar dolmuş delora, benim kırıklarımı yapıştırarak kimse yok..”

delora nefes bile almıyorken colm sakindir, belki de çaresiz.. ikisi de bilmiyorken genç adam devam eder

“ben hala aşığım, ama geçecek.. sanırım, o kadar çok şey geçiyor ki bu da geçer, mutlaka bir yolu bulunur-“

“colm-“

“hayır, yalan söylemiyorum, değil mi? inkar da etmiyorum, *senden nefret ediyorum!* diyerek kalkıp gidebilirdim de, bir zaman sonra da inanırdım belki, ama neden nefret etmeliyim delora? hala aşığım, hala seviyorum, sen bu yüzüğü masaya koyduğun andan beri kalbim paramparça ve bunu saklamamın hiçbir mantığı yok. her yara gibi benimki de kabuk bağlayacak, iyileşecek ve bitecek.”

“ya bitmezse?”

colm hafifçe gülümserken aslında ağlıyordur, delora biliyor, kendini berbat hissediyorken yine de yapacağı bir şey yoktur, başkasına aşık olmak değil, başkasına aşık olduğunu anladığı için şimdiye kadar istemedi olsa oyaladığı adamın kırıkları için üzülmüyordur, onun aşkının hala orda olmasına, ama kendisinininkinin bir anda yer değiştirmesinin saçmalığına, gaddarlığına üzülmüyordur, karşısındaki adamı hala sevmesine, ama ona yetemediğine üzülmüyor, paramparça oluyor, ama yine de elinden bir şey gelmiyorken colm konuşur

“o zaman bana geri dönecek misin?”

delora hayır demesi gerektiğini biliyor, demek istiyor, ama o anda sanki korkunç bir canavara dönüşecekmiş gibi korkuyorken colm başını sallar

“söyleyebilirsin..”

“hayır..”

delora kendinden çıkan minicik sesle içinde bir yere girip kapıyı da üzerine kapatırken colm iç çekerek masaya tutunur ve ayağa kalkar

“o zaman geçirmek zorundayım..”

delora da ayağa fırlamışken colm ona bakar

“bir yere gitmiyorum, kendimi odama da kapatmayacağım..”

genç kadın yine de emin değilken colm masanın etrafında dolaşarak onun yanına gelir, omuzlarını tutarak gözlerinin içine bakarken bu sefer daha ciddidir

“orada sen yoktun delora, ne kadar berbat bir hayat olduğunu bilmiyorsun, biz görmüşüz, hissetmişiz.. ama şimdi buradasın, karşımdasın, sana verdiğim muhteşem bir nişan yüzüğünü geri çevirmişsin, önemli mi?”

delora usulca inerken colm uzanarak onun alnını öper

“iyiyiz..”

“iyiyiz..”

colm ondan ayrılarak odadan çıkarken kendini odaya kapatmayacaktır, kaçıp gitmeyecektir de, sadece ofisine gidecek, bir süre kapısını kilitleyecek ve ağlayacaktır, gerçe göz yaşlarıyla, kimse görmeden, ses çıkarmadan..

sonra kapı tekrar açılacaktır...

SOUNDTRACK

BEAR MCCREARY – PASSACAGLIA

---

myra koridorda, ayakta, tek başına duruyorken çevresinden insanlar gelip geçiyor, kimse first ladyi rahatsız etmeye kalkmıyorken genç kadın sessiz, duyuları bir yerlerde ona ait kişilerin neler yaptığını

hissediyor, hep hissetmiş, ama şu anda umursamıyor, koridorun sonundaki kapıya bakıyorken biri arkasından ona doğru gelir, onu rahatsız etmeye cüret ederken mırıldanır

“korkuyor muyuz?” myra kapıya bakıyorken cevaplar
“galiba..” pierce da ilerdeki kapıya bakıyorken sonra dönerek ona bakar, mırıldanır
“beraber girelim o zaman..”

myra başını sallar, onun elini tutarken pierce gülümser..

---

myra içeri girerken pierce da arkasındadır, uyuyan melanienin nefesleri hızlanırken genç kızın yanında oturan delialona onlara bakar, myra gergin, sanki olmaması gereken bir yerdeymiş gibi fısıldar

“delialona, arkadaşınla yalnız kalabilir miyiz?”

delia otomatik olarak kabul etmesi gerektiğini biliyor, ama yine de garip bir şekilde sorgulama ihtiyacı duyuyorken sorar

“neden? yani, *miss*?” pierce myrayı geçerken cevaplar

“arkadaşını biz de kontrol etmek istiyoruz delialona.. umarım mahsuru yoktur, miss sinclair oldukça başarılı bir doktordur..”

“her sinclair gibi..” myra hafifçe gülümserken mırıldanır

“istersen kalabilirsin.. melanie’ye zarar vermeyeceğiz-“

“elbette, *yani*..” delia iç çeker, pierce onun kalmak istediğini anlıyorken konuşur

“dışardan izleyebilirsin..” delialona kesin sesle başını sallar, ilerleyerek çıkarken kapıyı arkasından kapatır, myra sırtı kapıya dönük, mırıldanır

“sezgileri kuvvetli..”

“elbette kuvvetli, wuslanın kızı, ama hala genç bir kız, ve bizi yenebileceğini sanmıyorum..”

myra onun hep orada olan neşesiyle hafifçe gülümser, yatağa ilerlerken pierce da öbür tarafa gider..

---

myra yatağa ilerledikçe melanienin solgun yüzü renkleniyor, kalbi hızlanıyordur, myra uzanarak yatağa dokunurken melanie elini onun tarafına atar, myra pierce’a bakarken genç adam mırıldanır

“sana ulaşmak için çok hevesli..”

myra evet ama *neden* diye fısıldarken pierce bilmediğini söyler, melanie kolunu tekrar atarken pierce kaşlarını çatır, ilerleyerek genç kızın kolunu sıyrırken ona gösterir, myra da ona bakarken pierce başını kaldırır, dışarda onları izleyen kızla gözgöze gelir..

“ben, bilmiyorum, nedir ki bu, hep ordaydı-“

“bu bir bıçak kesiği delialona, *kocaman* bir bıçak.. arkadaşın elinden koluna kadar bir kesik açmış, sihirli bir kesik bu-“ delia şokla fısıldar

“elinden *koluna*?!” pierce evet, elinden koluna derken delia feryat eder

“ama melanie öyle bir şey yapmaz! o intihar etmez!”

myra uyuyan kızı izliyor, mırıldanır

“ya da ölmeyeceğini biliyor olması lazım..”

delia şokla ona bakarken myranın elinde bir bıçak belirmiştir, genç kız bağırır

“hayır-“ ama pierce onu yakalayarak gitmesine izin vermezken myra melanie’nin elini tutar, parmaklar onun eline geçerken genç kadın dikkatli, aynı kesiğin üzerinden bıçağı kaydırır, kan akarken melanie derin bir nefes alarak gözlerini açar..

“melanie-“ delia arkada bağırır

“MEL! DİNLEME ONLARI MELANIE-“ pierce elini onun ağzına bastırır, delialona gözleri kocaman, yatağa bakıyorken genç adam yanında mırıldanır

“delia, annene babana saygım var, ama şu anda kimlerin yanındasın, hatırlıyor musun?”

genç kız gözleri korku dolu, başını sallarken pierce aynı tonda fısıldar

“güzel.. sana bir şey yaparsam kimse bana laf edemez, biliyorsun.. çılgın bir şey yapmayacaksın, değil mi?”

delia başını iki yana sallarken pierce aferin diyerek onun ağzını bırakır, ama gitmesine izin vermezken myra onlarla ilgilenmiyor, melanie’in başına eğilmiş, konuşur

“melanie?”

genç kız gözleri açık, ama görmüyor, hızlı nefesler alıyorken kanı yere damlıyordur, delia korkuyla onları izler..

“melanie-“ yine cevap gelmezken myra mırıldanır

“sesimi duyuyorsan bana bak..”

kuru dudaklar aralanır, konuşur

“gözlerinize mi?” myra kaşlarını çatarken evet der, renkli gözler ona dönerken myra onlara bakıyor, bir an farklı şeyler görür gibi olurken fısıldar

“sen kimsin?”

delia korku dolu, zayıf bir ses çıkartırken pierce da izliyordur, melanie konuşur

“luana, khalida.. nedimeniz..”

myra dönerek pierce’a bakarken pierce derin bir nefes alır..

“luana?”

melanie başını sallarken myra kaşlarını çatmıştır, sorar

“nedimemsin, nerden nedimemsin? benim nedimem mi var?”

luana diğer eliyle yatağa bastırır, dikleşirken myra onu tutar, yardım ederken genç kız teşekkür eder, koluna bakarken konuşur

“bağlılığımı bu bedende açmak biraz zor oldu, ama başardım sanırım..”

pierce ona bakarken sorar

“bağlılığın? teslimiyet yaran mıydı o?”

myra onların ne halattan bahsettiğini anlamıyorken luana evet diyor, korku dolu diğer kıza bakarken konuşur

“arkadaşına bir şey yapmıyorum, sakın ol.. arkadaşın bir zaman kapısı, nadir bulunur, ama vardır.. zaman tanrıalarının görevlilerindendir..”

delia pierce’tan kaçmaktan çok ona dayanmış, melanie’nin bedenindeki apayrı bir kişiye bakıyorken sakın yüz dönerek myraya bakar, konuşur

“vaktim az khalida, sanjay bazı şeyleri hissediyor ama parmağını basamıyor, siz yapmalısınız..”

myra sanjay da kim derken kapı vurulur, açılır ve bir hemşire içeri girerken kan gölüne bakar..

“miss, *senor*-“

“bir şey yok, sakın ol-“ hemşire uzanarak düğmeye basacakken myra bıçağı ona çeker, genç kadın donarken myra mırıldanır

“o tarafa..” kadın tıpış tıpış o tarafa giderken myra kapıyı kapatıp kitler, tekrar melanie’ye dönerken konuşur

“devam et.. sanjay kim?”

hemşire neler olduğuna bakıyorken cebindeki acil durum tuşunu çıkartır, ona basacakken delia ‘hey!’ler, pierce o tarafa dönerken elini uzatır, tuş ona uçar, hemşire de koltuğa yığılırken delia dikleşerek gülümser, pierce aferin derken tekrar kıza döner..

“sanjay medjainiz khalida, hala hatırlamıyor musunuz? yıllar önce hatırlamanız gerekiyordu-“

“neyi hatırlamıyorum, medjai de neyin nesi? koruyucum mu var benim?”

melanie ona bakarken sorar

“biliyorsunuz işte-“

“mısırca biliyorum çünkü! medjai nedir bilmiyorum bile!”

“koruyucunuz khalida, sizinle beraber burda olması lazım-“

“burda? bu binada mı-“

“*bu* zamanda..”

myra ona bir bakış atarken luana o bakışı okuyamaz, ona bakarken myra devam eder

“sanjay kim? adı sanjay mı? o da mı takma ad, benim adım khalida değil-“

“adınızı söyleyemem..” myra iç çeker, mırıldanır

“sanjayın adını söyle bari-“

“sanjayın adı zaten sanjay.. burdaki adını bilmiyorum.. ama juane burda, o da yakınlarda olmalı..”

pierce kaşlarını çatarken myra sorar

“onu da mı tanıyorsun?”
“juane’ı hepimiz tanırız khalida.. siz de öyle.. fazla iyi hem de..”
myra kaşlarını çatarken kadının muzur tonuna bakar, delia ne kadar iyi olduğunu anlar gibi olurken pierce’a bakar, pierce ayılırken konuşur
“anlamıyorum nedime, myra beni o kadar iyi tanımıyor inan-“
“tanıyor juane.. sadece hatırlamıyorsunuz.. ama hatırlıyor olmanız gerekirdi.. sorun da bu zaten, birisi sizi engelliyor-“
“bizi engelliyor?”
“evet.. sanjay hissediyor ama elinden kaçırıyolar.. bir bulsa, elini koyabilse, çözecek.. çok yakınınızda geziyor, sizin öğrenmenizi istemiyor, öğrenince geri döneceksiniz çünkü-“
“nereye geri?”
luana cevap verecekken kapı açılır ama kitliyken myra o tarafa döner, jack konuşur
“myra.. kapı lütfen.”
myra giderek kapıyı açarken luana içeri girene bakar, jack sakın, manzarayı incelerken içeri girer..

SOUNDTRACK

ALESSANDRO SAFINA – REGRESA A MI

(eight’i okumuş adam AİİİİYYY diyecek, okumamış adam manasızca bakacak.)

---

jack içeri girer, kapı arkasından kendiliğinden kapanırken genç adam konuşur
“luana..” luana başını eğip, kaldırırken cevaplar
“efendim.. o nasıl?” jack iyi olduğunu söylerken sorar
“o nasıl?” luana gülümserken cevaplar
“çok iyi.. çok mutlu.. güzel günler geçiriyoruz, gücü gittikçe daha da yerleşiyor, sizi bekliyor..”
jack başını sallar, pierce ve myra ona bakıyorken genç adam hafifçe yutkunur, dikleşirken konuşur
“luana myranın nedimesi, mısırdan-“
“ben neden bilmiyorum? naunet bana tüm nedimelerimi göstermişti, likuna falan-“
“likuna? likuna sizin değildir khalida, nedimeniz benim..”
myra ona bakarken jack *tamam* diye mırıldanır ve luana susarken myra sorar
“ne tamam? ne oluyor? jack?” jack iç çekerken cevaplar
“myra, görünüyor ki bir şeyler dönüyor.. benim de bilmediğim şeyler.. ben sadece melanie’nin deyim yerindeyse aktive edildiğini hissettiğim için geldim.. kimin onu kullandığını görmek için.. olanları bilmiyorum..”
myra ona bakıyorken pierce konuşur
“kimden bahsediyorsunuz peki? iyi olan kim?” babası ona dönerken cevaplar
“ortak bir tanıdığımız.. eskilerden.. zamanı gelince tanışacaksınız juane..”
pierce iç çekerken jack luanaya döner..

“efendim, jarainin nedimesi de çevrede, geziyor, biliyorsunuz-“
“biliyorum, o görevini yerine getirdi, hala devam ediyor mu?”
“khalidalar geri dönene kadar da edecek efendim, dış boyutlarla o ilgileniyor, yakında yine bu sisteme dönmesi olası.. jaali de olanları bilmek istiyor, gittikçe kızmaya başladı, yakında amon-re’nin meleği’ni kullanabilir efendim..”
jack kaşları çatılı, dinliyorken sorar
“kim yapıyor bunları? öbürü mü?”
luana *bilmiyorum* derken pierce sorar
“bir şey bilen var mı?”
“sizin bilmeniz lazımdı!”
myra kaşlarını çatarken luana özür diler, sonra kolunu kendine çekerek bastırıırken konuşur
“ares nerde?”
myra *hayda* derken pierce sorar
“ne yapacaksınız?”
“göreceğim, göremez miyim?”
jack bırakın görsün derken döner, çıkarak uzaklaşırken luana gülümser
“göreylim. nerde?”

“bilmiyorum, umrumda da değil-“

“ama senor ares-“

“bana senor deme diye kaç defa söylemem gerekiyor?” colm artık intihar edecekken damien o tarafa geliyordu, colm onu görünce lusloyu görmüş gibi olur, konuşur

“bu adam ewandan da beter!”

“ewan benim tırnağım olamaz insanoğlu, beni deli etme!”

damien gülümserken konuşur

“problem nedir?”

colm ona dönerken açıklar

“arese dedim ki,-“

“bana ares deme-“

“e ne diyeceğim?!” ares hırlarken geride biri konuşur

“ares..” ares hışımla ona dönerken kolundan kan akan sarışın bir kadın ona bakıyordu, ares sorar

“bu kim? artık cesetleri de başıma mı sarıyorsunu-“

“luana..” ares ona bakarken kaşlarını çatar, myra konuşur

“hiç sorma.. kabul et ve geç..” ares tekrar sarışına dönerken koridor sessizleşmiştir, colm merakla arese bakarken ares fısıldar

“imkansız-“

“zaman kapısı-“

“hayır o değil.. o mümkün, yaparsın biliyorum, ama bu? seni unuttum ben, nasıl unuttum ben?”

luana hafifçe gülümserken ares colmun elindekileri alır, bakar, sonra bir yeri işaret edip ona geri verir, luanaya ilerlerken colm şokla damiena döner, general bilmediğini söylerken ares luanaya ilerlemiş, fısıldar

“gerçekten sen misin-“

“robi-“ ares onun dudaklarını örterken myra gözleri kocaman, onlara bakar..

---

pierce aresi ilk defa böyle görüyorken myranın omzunu sıkar, o da ona dönerken pierce bakışıyla ne yapmaları gerektiğini sorar, koridorun ortasında kanayan bir kadın ve onu öpen savaş tanrısı dikkat çeken bir şeydir, colm mutlaka birilerine anlatacaktır, damien konuşur

“colm sen benimle gel..”

damien onu götürürken o kısım hallolur, myra aresin kadını götürdüğünü görürken atılır, konuşur

“ares, ares o yaralı-çekil bakayım, aferin-“ myra onların arasına girerken luana toparlanır, mırıldanır

“pardon-“

“pardon deme, o khalidan bile değil-“

“öyle ares-“

“değil luana, kendini bilmiyor bile-“

“ama bilecek, ve bunları hatırlayacak-“

“luana beni sinirlendirme-“

“sinirlenme o zaman.” pierce kaşını kaldırırken ares susar, diğerlerine dönerken konuşur

“kanıyor bu..”

myra ben ne dedim derken pierce cevaplar

“yarayı kapattırtmıyor, kapatınca gidecekmiş-“ myra ona dönerken sorar

“ee, ölecek mi?” ares umrum olmaz derken delia ‘hey!’ler, luana gülümser..

“colm!”

colm delialonanın sesini duyduğunda damien onu bırakır ve uzaklaşırken delia koşarak colm’un kollarına asılır

“gördün mü!?”

colm başını sallarken delia onu da uzaklaştırdıklarını söylüyordur, arkasını gösterir

“melanie ölmeyecek dediler, ama ben ne düşüneceğimi bile unuttum-ares resmen melanie’yi öptü ama o melanie değildi, anlıyor musun? kolu kanıyor ama ölmüyor, sonra zaman kapısı, jack, lauana kim bir kere-“

“hey..”

delia ve colm arkalarındaki naunete dönerken genç kadın gülümser

“nedir bu kadar heyecanlandırıran şey?”

delia bir an tereddüt etse de sonra olanları anlatır, naunet dikkatle dinliyorken colm onları izliyordur, genç kadın hmmlarken gülümser
“ben de gidip duruma bir bakayım öyleyse, melanie iyi olacak delia merak etme..”
genç kız başını sallarken naunet colm’a da gülümser ve ikisinin de kollarına dokunarak yoluna devam ederken arkada kalan çiftte az önce gördüklerinin izi kalmamış, ama melanie için rahatlayarak naunetin gidişini izliyordur..

---

hepsi bir odaya doluşurken ares konuşur
“neler oluyor, irina da gelsin-“ o sırada kapı açılır, irinayla jack içeri girerken irina sorar
“nasıl?”
luana gülümser ve selam verirken çok iyi olduğunu söyler, irina gülümserken pierce onun yüzünde ilk defa böyle bir ifade görüyordur ki irinayı çok ifadeyle görmüştür, kafası karışırken myra sorar
“o her kim bilmiyorum ama şu anda bize bir faydası olmayacaksa kapatalım lütfen..”
irina özür diler, diğerlerine dönerken konuşur
“garip bir durum olduğu ortada.. ve oldukça büyük bir şey olduğu da kesin.. görünen o ki birisi bizim algılarımızla oynuyor-“
“bizim algımızla oynamak güç ister irina-“
“biliyorum myra.. bu yüzden korkunç bir şey zaten.. lenartadayken herhalde bunu yapmadı ki luana bize ulaşabildi.. bu beden sanıyorsam dünyaya da gelebilirdi?”
luana başını sallarken açıklar
“ama çok yoğun bir şekilde korunuyor-“
“elbette korunuyorum, masadayım çünkü!”
luana ne masası derken ares boşvermesini söyler, luana boşverirken pierce sorar
“siz nasıl bu kadar tanışıyorsunuz?” ares ona da boşvermesini söylerken jack konuşur
“masada olup gücünü kullanan ama burda bir şey yapmayan kim var?”
myra çok kişi var derken kapı açılır, naunet görünürken sorar
“neler oluyor?”
myra ona dönerken gelmesini işaret eder, luananın genç kadına bakışını görmez..

---

damien tekrar odaya geri dönüp içeri girdiğinde apayrı bir manzara bulur: herkes sakin, melanie uyuyor, ares ve jack konuşuyor, irina da myra ve nauneti dinliyorken damien sorar
“oldu mu?”
myra ona dönerken mırıldanır
“ne oldu mu?”
“kız? başka biri olmuştu, aresi öptü?” ares kim kimi öptü derken naunet hafifçe güler, konuşur
“damien? anlat bana, nedir problem?” damien onunla beraber geri çıkarken diğerleri aldırılmaz, işlerine devam ederken hepsi raporlara bakmak için dağılır, kimse olanları hatırlamaz, melanie’nin kolundaki yara ise kapanmış, yok oluyordur, kimse fark etmez..

“hala çağırılmadım..”
franco bilgisayarından başını kaldırıp tepesinde dikilen eidan’a bakar
“nereye?”
“herhangi bir yere, sienna ordan oraya koşuyor, andrea irinanın etekleriyle dalgalanıyor, dorian sürekli kavga dövüş, ben ne yapıyorum?”
“myra?”
“myrayı yapsam-“
franco eidan’ın koluna bir yumruk geçirirken arkadan geçen james ikisine de şöyle bir bakıp yoluna devam eder, eidan kolunu ovarken franco gözlerini deviriyordur
“kimseye dokunma eidan, herkesin kafası allak bullak-“
“ben kimseye dokunmuyorum zaten, bana birisi dokunsun istiyorum!”
üst lobideki bir iki kafa kalkarak o tarafa dönerken franco eidan’ı ensesinden yakaladığı gibi doğru kanadından bir koridora atar
“şimdi konuşabilirsin..”
eidan üstünü başını düzeltirken ikisi yürüyordur, genç adam derdini anlatır
“su tanrısı neden beni çağırıyor?”
“kim ki su tanrısı?”

“poseidon?”

“o denizlerin tanrısı sanıyordum-“

“deniz, su, tükürük-fark etmez, sıvıların tanrısı sayılır-“

“bilmiyorum..”

“ben de tanrıma yakın olmak istiyorum franco, çok mu şey istiyorum?”

franco bir an eidan’a bakakalırken su kıran kafasını kaşır

“belki de gidip bianayı bulmam gerekiyor, o nasılsa her şeyi biliyor-evet..”

ve eidan adımlarını hızlandırırken sanki koridorun sonunda biana onu bekliyormuş gibi kendinden emin yürüyor, franco gözlerini devirerek üst lobiye dönerken eidan kayıp su tanrısının gizemini çözme ve and içiyordur..

“su kıran hala karımı *yapmak* istiyor..”

opal önüne atılan dosya ve kulağına gelen ilginç açıklamayla james’e bakar, genç adam kendini lenartanın gereğinden fazla geniş ofislerindeki koltukların birine bırakırken elleri derinin üzerinde dolaşıyor, opal dosya incelerken onun uzun bacaklarını izliyor, sorar

“sen bu raporların varlığını biliyor muydun?”

“sanırım, tam hatırlamıyorum..”

genç kadın dosyayı kapatıp masaya koyar ve gidip james’in yanına otururken james onun saçlarıyla ilgileniyordur, opal mırıldanır

“son zamanlarda pek çok şeyi hatırlayamadığımı fark ettim aslında, bazen daren’ı aramayı bile unutuyorum..”

“fazla çalışıyoruz..”

“evet *biz* çalışıyoruz, sen yatıyorsun..”

james sırtırken opal başını genç adamın eline yaslayarak yüzünü ona çevirir

“evi özledim..”

james başını sallarken opal gözlerini kapatır, genç adam ona biraz dinlenme zamanı verirken opal usulca nefes alıyor, bu kadar saçmalığın arasında yine de güvende olduğunu hissediyorken biraz sonra dudaklarına james’in sıcak dudakları değdiğinde elini kaldırarak genç adamın başını kavırıyor ve dudaklarını aralıyordu...

“charlize!”

charlize daha önce ismini bu kadar rahat ağzına alan ve bu kadar yabancı bir ses duymamış, kaşlarını çatarak arkasını döner, heyecanlı su kıranı gördüğünde kollarını kavuşturur, yanındaki antonio gülümseyerek genç adama bakıyorken karısının kulağına eğilerek iyi şanslar diler ve uzaklaşırken charlize iyice kaşlarını çatmıştır, eidan büyük bir cesaretle gelerek tanrıçanın önünde durur ve

“su tanrısı tam olarak kim?”

“neden bilmek istiyorsun?”

“beni kimin yönettiğini bilmek istiyorum..”

“sizi kraliçeniz yönetiyor-“

“ama sen siennayı yönetiyorsun?”

charlize bir de *sen* olmuşken kollarını indirir

“fazla cesursun..”

eidan hava tanrıçasına bakıyorken charlize genç adamı inceliyordu

“sadece suya ait bir tanrı yok..”

“neden?”

“tanrıların seçimini sen sorgulayamazsın, cevabını aldın, gidebilirsin..”

eidan inatla daha çok şey sormak istiyor, ama birazdan cinayete kurban gitmekten korkuyorken aslında tanrılar birilerini öldürünce de mi cinayet oluyordur bilmiyordur, bunu da mı sorsa diye düşünürken charlize çoktan arkasını dönmüş, muhteşem vücudu ve saçlarıyla uzaklaşırken eidan şimdi suyu ve tanrıyı bırakıp vien’i görmesi gerektiğini düşünür ve tekrar oreon kanadına dönmek için yola koyulur..

“senor garagas!”

antonio asansöre girmek üzereyken kapıyı tutar ve hızlı adımlarla ona yaklaşan claire’i görür, genç kadın gülümsüyor, onun tuttuğu kapıdan girerken arkasını döner

“teşekkür ederim, bir anda arkanızdan böyle seslenmek istemezdim, ama masa tarafında asansörler çok çabuk gelmiyor..”
antonio gülümserken üst lobinin tuşuna basıyordu
“evren başkanımız klasik asansör modellerini tercih ediyor..”
claire gülerken antonio onun üzerindeki basit kazak ve kot pantolona bakar
“basın açıklaması sırası justin’de sanırım..”
claire bir an dürüstlük tanrısına, sonra da kendine bakar ve gülümseyerek başını sallar, saçlarını kulaklarının arkasına atarken antonio sorar
“günler saraydaki günlerden çok farklı geçiyor, değil mi?”
claire *oldukça* derken ekler
“hem çok farklı, hem de hayatımda sadece bir kere elde edebileceğim bir tecrübe oluyor..”
antonio ilgiyle dinliyorken prenses de veronique devam eder
“..mücevherlerimi, tacımı çıkarıp insanların arasında olmak, her ne kadar onlar klon da olsalar, yine de yardıma ihtiyaçları varken onların yanında olmak... bir prenses olmak da bu sanırım, kim ya da ne olursa olsun insanlarına yardım etmek, onlardan üstün değil, onlardan biri olmak.. yanılıyor muyum?”
antonio gülümser
“prensese olmayabilirim, ama insanların arasında, onlardan biri gibi olmanın yüksekte olan biri için yarattığı farkı çok iyi anlıyorum..”
genç adam önce karısını sonra da kendisinin gelişimini düşünüyorken claire konuşur
“siz de öylesiniz senor, bir tanrı, en güçlülerden, en kudretlilerden birisiniz, ama benimle aynı asansörde, tıngır mıngır iş başına gidiyorsunuz..”
antonio genç kadının içtenliğine gülümserken başını sallar ve o sırada kapılar açılırken dürüstlük tanrısı prensese yol verir, genç kadın teşekkür ederek öne düşerken antonio onu takip eder..

“franco, bir dakikanı alabilir miyim?”
franco antonio’nun sesiyle elinde ne varsa bırakarak arkasını dönerken genç adamla beraber claire’i gördüğünde gülümser
“hey..”
prensese de başını sallarken antonio franco’ya bakıyordu
“bugün, eğer claire de kabul ederse, ikinizin lenartada dolaşmasını istiyorum..”
franco biraz daha ayrıntı arıyorken claire ilgiyle antonio’ya dönmüştür, genç adam açıklar
“hem güzel prenses diğerlerinin arasında dolaşmış olur, hem de sen fark ettirmeden nabız yoklamış olursun..”
“bütün lenartayı mı?”
“binadan dışarı çıkmayın tabii, ama bütün departmanları gezmenizi istiyorum, gün sonunda senden rapor alacağım..”
franco kabul ederken antonio claire’e döner
“claire senin için sorun-“
“ah, hayır, çok hoşuma gider..”
antonio çok güzel diyerek gülümser ve ikisini yalnız bırakırken claire francoya döner
“hadi dolaşalım..”
franco pekala diyerek bilgisayarı kapatır, dağıttığı kağıtları tekrar dosyaya tıklar ve telefonunu cebine atarken claire çoktan öne düşmüş, franco onu takip ederek lobiden çıkarken antonio ikisinin arkasından bakıyor, gülümser..

SOUNDTRACK

CELLINE DION – S’IL SUFFISAIT D’AIMER

“bunlar gezegen sınırında bekleyen ekiplerin raporları, bunlar da luplex’ten gelenler.. masadaki ortak raporları general kenrich’ten alacaksın-seninle konuşuyorum..”
ewan conrad’ın değişen tonuyla daldığı manzaradan uyanır, arkasını dönerken özür diler
“duydum, tamam teşekkür ederim..”

conrad kaşını kaldırırken ewan kağıtlara bakıyordur, ne kadar çok kağıt vardır, o kadar uzun zaman mı olmuştur da bu kadar olay olmuştur-
“kendi dertlerimizi şu klonların arasından kurtulduğumuz zaman düşünürüz, pencerelere bakılıp dalınacak zaman değil crash..”
ewan şöyle bir başını kaldırıp conrad’a bakar, ama genç adamın ifadesi *senden nefret ediyorum*’dan çok, *biraz dayan, hepsi geçecek* gibidir
“senden nefret ediyorum..”
ewan gülümserken conrad kağıtları işaret eder
“kayıtlara geçirmek için senden onay bekliyorlar, kaptan eski sevgilisini düşünüyor diyemem, hallet gideyim..”
ewan tekrar gerçek dünyasına dönerken masa başına oturur ve her dosyaya şöyle bir göz atıp onayını verirken conrad genç adamı izliyordur, sesini çıkarmaz..

“favian’ı bulmamız gerekiyor cuslov-bir tek onu değil, bianayı da bulmamız gerek!”
cuslov kardeşini omuzlarından tutarak sakinleştirir
“bulacağız, ama şimdi değil delora, favian bianayı kontrol edebilir-“
“edebilse beni çağırmasdı-“
“delora, şimdi değil dedim.”

delora ablasının kesin tonuyla ağzını kapatırken cuslov kardeşinin saçlarını okşar
“ikisi de bir süre daha bekleyebilirler, inan bana..”
delora iç çekerken cuslov onu başından öperek kendinden ayırır
“colm’la konuşmuşsun..”
genç kadın başını sallarken başka bir şey söylemez, cuslov da üzerine gitmezken delora ona bakar
“çok geç kalmayalım, olur mu?”
ablası tamam derken kardeşi başını sallar ve odadan çıkacakken kapı açılır, calis görünürken delora ona hafifçe gülümser, sonra çıkıp kapıyı arkasından kapatırken calis cuslov’a bakıyordur, adeta fısıldar
“bunca zaman.. o kadar sene.. cuslov..”
cuslov gözleri dolarak gülümserken konuşur
“unutmadın..”
calis unutmadım diyorken cuslov elindeki yüzüğe bakar genç adam ona uzanıp ellerini tutarken usulca konuşur
“unutmayacağım demiştim, daha doğrusu demişim, ben bile şaşıryorum-cuslov ben senelerce o zaman sana söz verdiğim için o yüzüğü yanımda taşıdım ve bir kez olsun sorgulamadım.”
cuslovun yaşları yanaklarından akıyorken calis eğilerek genç kadının dudaklarını kapatır, ikisi yıllar sonra tekrar sözlerini hatırlamış, cuslov yüzüğünü genç adama verirken unutmamasını dilemiş, şimdi dileğinin gerçekleştiğini hatırlamışken kollarını onun boynuna dolar...

“charlize...charlize?”
sienna, oturduğu yerde dalgınca yeri izleyen charlize’e sıcak bir rüzgar yollarken tanrıça yüzüne vuran güzel kokulu havayla başını kaldırır, sienna gülümserken charlize ayağa kalkıyordur
“çiçek kokusu için fazla sıcak bir havaydı..”
sienna peki der ve oda biraz serinlerken charlize derin bir nefes alır, sienna bunun için de bir değerlendirme bekliyorken charlize başka bir şey düşünüyor gibidir, sienna ne olduğunu soracakken tanrıça başını sallar
“çok güzel sienna..”
ve ortadan kaybolurken sienna kalakalmış, haftalardır ilk defa adını onun sesinden duyuyor, üstelik çok ve *güzel* kelimeleri de yanında geliyorken hava kıran gülümser, ama hemen sonra tanrıçasının dalgınlığını hatırlarken iç çekerek ne olduğunu merak eder, ama bir ömür de sürse öğrenemeyeceğini bildiği için rüzgar gülünün yanındaki beyaz güvercinlerine döner ve gülümser..

---

franco önündeki genç kadını takip ediyorken az önce bir sürü merdiven çıkmışlar, şimdi de claire bir kapıyı açıyorken franco açılan kapıdan girdiğinde bir an yüzüne vuran rüzgarla durur, ana binanın terasında, lenartanın tamamı ayaklarının altındayken dönerek etrafına bakar, claire saçları uçuşarak kenara yürüyorken franco onu görünce elini uzatır

“çok yaklaşma!”

claire ona döner

“merak etme, bir şey olmaz..”

franco yine de temkinli, korkarak yaklaşıırken göz ucuyla şöyle bir aşağı bakar ve anında geri çekilirken claire onun kolunu tutar

“yüksekten korktuğunu bilsem getirmezdim, üzgünüm-gidelim mi?”

franco önemli değil diyerek başını iki yana sallar ve bir iki adım daha ortaya giderken claire ona bakar

“bir şey duyabiliyor musun?”

franco kendi kalbinin atışından başka bir şey duymuyorken claire’e bakar

“ne gibi?”

“düşünceler yerden yükselip sana gelmiyor mu, böyle topluca..”

claire düşünceleri havada toplayıp francoya yollarken genç adam güler

“bilmiyorum, belki yeterince odaklanırsam bir şeyler duyabilirim..”

claire hadi dene bakalım derken franco hadi bakalım der ve ikisi de sessizleşmişken genç adam şimdilik sadece rüzgarı duyuyordur, biraz sonra usul bir şarkı kulağına gelirken gözlerini kapatır, sesin nereden geldiğini anlamaya odaklanırken claire temiz havayı içine çeker, şarkının tonu biraz daha rahatlarken franco’nun bakışları onu bulur, claire aşağıda uzanan hayatı izliyorken franco onu ve içinden söylediği şarkıyı dinliyordur, gülümser...

“nerdesiniz siz?”

delialona bir hışımla bekleme odasına girmiş, ian, bryce ve carter ona bakıyorken carter ayağa fırlar

“uyandı mı?”

“uyandı tabii, neden kimse size haber vermedi?”

carter bilmiyorum diyerek deliayı iter ve melanie’nin odasına giderken bryce gülümsüyordur

“çok mutlu oldum..”

delia gülümser

“sağol bryce, melanie seni de görmek isteyecektir, hadi..”

bryce tamam diyerek arkadaki ian’a elini uzatır, genç adam tutarak onu takip ederken o da deliayı kapar, gençler sonunda kadroyu tamamlamış, melanielerinin odasına girerken sarışın kız sarıldığı carter’dan ayrılarak içeri girenlere ellerini uzatır

“gelin buraya-ah tanrım..”

delia arkadaşına sımsıkı sarılırken ian genç kızın elini tutuyor, bryce gülümseyerek onları izliyorken melanie de ona gülümser..

“iyi misin?”

“iyiyim tamam, sakın olun artık..”

“daha ne olduğunu bile bilmiyoruz ki-“

“bilmek de istemiyorum-“

“hey..”

herkes kapıdan giren elle ve landon’a dönerken ikisi de eşikte duruyordur, melanie gülümseyerek ikisini de içeri çağırırken yatağının arkası iyice kaldırılmış, genç kız gayet rahat bir şekilde oturuyorken elle ve landon da yatakta boş kalan bir yere sıkışır, melanie onlar da yerleşince ellerini kaldırır

“önemli bir açıklama yapacağım..”

ian yandık diyorken carter sırtıyor, delia gülerken dinliyorken bryce neler olduğunu soruyordur,

melanie hepsini susturur

“ölümden döndüm-“

“yalan-“

“carter!”

genç adam gülerken onun boynunu öperken melanie ona aldırmadan devam eder

“bu tatsız deneyimden sonra bir karar aldım..”

ian yine yandık diyorken melanie ona bir tekme atar, genç adam poposunu ovarken genç kız devam eder

“oreon melekleri olup sivil yardım birlikleri kuralım..”

ian kalakalıırken carter *evet, tabii* diyordur, delialona *hmml*arken bryce ne kadar güzel diyor, elle etraflarında kullanacakları çok fazla kaynak olduğunu belirtiyorken landon ona ters ters bakıyor,

carter yine *evet, tabii* olarak kesin fikrini belirtiyorken melanie çoktan karar vermiştir, kimsenin haberi yoktur..

“blöfünü görüyorum astor ve arttırıyorum..”

claire önündeki küçük taşlarının birazını daha masanın ortasına koyarken kafeteryadaki görevlilerden biri olan astor poker yüzünü bozmamaya çalışıyordu, claire gayet ciddi, kartlarıyla ilgilenirken franco gülümser

“kaybedersek benim taşlarımı da siz taşırsınız prenses..”

claire buna bir yorum yapmazken franco genç kadının kendini ne kadar kaptırdığını izliyor, başını sallayarak kartlarına dönüyorken astor’un eşi pierre ona kaş göz hareketleri yapıyordu, claire genç adama bir bakış attığında pierre taşlarına bakar, franco astor’un aklında geçen binlerce hayır’ı duyuyorken pierre elindeki kağıtları kapalı bir şekilde önüne koyar

“çekiliyoruz..”

astor masayı yumruklarken claire irkilir, franco gülüyorken claire de bir an sonra ne yaptıklarını hatırlar ve elindeki beş para etmeyen kağıtları açarken astor pierre’e bağırıyor, claire gülerek renk renk taşları topluyorken pierre kafasını kaşıyordu, franco, büyük bir mutlulukla elindeki keseye taşları dolduran claire’i izliyorken prenses onunla göz göze geldiğinde kıkırdar, franco kaşını kaldırırken astor bir el daha istiyordur...

SOUNDTRACK TONIC – COUNT ON ME

“çağrı cihazımı kaybettim..”

“oralardadır..”

“yok eidan-yatağın altına bakar mısınız?”

eidan yatağın yanından eğilerek altına bakarken vien de çekmecelere bakıyordu, bir kaç kağıt parçasını oraya buraya iterken eidan’ın el yazısıyla bir liste gördüğünde bir an gözü takılır, listenin en başındaki şeyler bir çok kere karalanmış, sonunda yeni bir birinci seçilmişken vien dudağını ısırarak kağıdı kaldırır:

Ölmeden önce yapmam gereken şeyler :

~~1. kara deliklerin birine çok yaklaş.~~

~~1. okyanusları taşır?~~

~~1. hadi okyanusu boşver dereyi falan taşır.~~

1. Vien’le bir bebek yap.

“eidan..”

“alet yok ama bir sürü şey var, benim tılsımım yatağın altında ne arıyor-kırılacak sonra ölüp gideceğim sonra aa noldu? eidan öldü. diyeceksini-“

“eidan..”

eidan yatağın altından çıkıp yorgana tutunarak vien’e ve elindeki buruşuk kağıda bakar

“nerden buldun onu?”

“çekmecedem...”

eidan peki derken vien yatağa oturur, eidan da tırmanarak onun yanına çıkarken genç kadın az önce okuduğu şey gösterir, eidan başını sallayarak gülümserken, vien ona bakıyordu, bu adam o kadar

temiz yürekli, o kadar dürüst bir adamdır ki, şu yaptığı listenin bile vien'i ona ne kadar aşık ettiğini anlayamıyorken vien uzanarak onu öptüğünde eidan gülerek mırıldanır
“şimdi mi yapacağız?”
“istersen yaparız.”

eidan bir an öylece kalırken vien onun yüzünü tutuyor, kağıdı bir kenara koyar
“gerçekten istiyor musun? benden bir çocuğun olmasını, *ikimizin bir bebeği olmasını?*”
eidan başını sallarken vien'in gözleri dolmuştur
“peki sana ne kadar aşık olduğumu biliyor musun?”
“benim kadar değildir, ben daha çok aşığım.”
vien gülerek gözlerini silerken peki diyordur, eidan uzanarak onun şakağını öperken elini genç kadının karnına koyar
“ikimizin bir bebeği olsun istiyorum, küçücük bir.. kız. evet, kız olsun, adını da koyardım ama belki sen-“
“ne koyardın?”
eidan vien'in kokusunu içine çekiyorken gülümser
“megan..”
vien gözlerini kapatırken bebeğinin ismi babasının ağzından o kadar güzel çıkmış, o kadar ona ait olmuşken eidan mırıldanır
“inci demek..”
“bizim saklı incimiz..”
eidan *hıhıml*arken vien gülümser, başını çekerek onunla göz göze gelirken genç adamın parmakları megan'ın hayalinin üzerinde dolaşıyordur, vien de elini eidan'ın elinin üzerine koyarak genç adama uzanırken saklı inci kabuğundan çıkmak için doğru zamanı bekliyordur...

“gitme..”

scott iç çekerken andrea başı genç adamın göğsüne saklanmış, sıcacık yataklarında birbirlerine sarılmış, biri diğerini ısıtıyorken bütün gece böyle kalsalar ikisi de itiraz etmeyecektir, andrea scott'ın sıcağından başını kaldırıp sorar
“kaç kere daha söylersem gitmeyeceksin?”
“andrea-“
“daha önce bir çok kez gittin, sonra da döndün evet, biliyorum, ama bu sefer farklı scott, bilmiyorum, içimde kötü bir his var-“
scott şşşleyerek genç kadını biraz daha sararken andrea onun üzerindeki tişörte tutunuyor, genç adamın kokusu daha da belirginleşiyorken scott usulca sorar
“ne olacağını düşünüyorsun?”
andrea yine bilmiyorum diyorken scott onun saçlarını öper
“çok dikkatli olacağım, yenileceğimi düşünüyorsam kaçacağım..”
andrea yine başını kaldırıp genç adamın mavi gözlerine bakarken scott gülümser
“ve gerekirse yenileceğimi düşüneneğim, tamam..”
andrea da gülümserken scott eğilerek genç kadının dudaklarını örter, andrea sırtüstü dönerek scott'ı üzerine çekerken genç adam bütün ağırlığını toprak kıranın sıcacık bedenine bırakıyor, toprak ve hayat inleyerek ona sarılıyorken bütün gece onların oluyordur..

SOUNDTRACK APOCALYPTICA – ZELDA

---

charlize eteklerini tutmuş, merdivenleri çıkıyorken sarayın olduğu binanın etrafındaki sular gürül gürüldür ama şato ıslanmıyordur, genç kadın kapılardan içeri girer, serinlik suratına çarparken koridorlarda ilerler, bir salona girerken konuşur
“baba?”
babası, tanrıların en büyüklerinden biri, olimposun tartışmasız dengesi poseidon pencereden dışarı bakıyorken efendim diyerek ona döner, charlize babasına bakarken sorar
“su tanrısı nerede?”

babası derin bir nefes alırken ona bakar..

“charlize..” kızı evet diye cevap bekliyorken konuşur
“bugün bana bir fani sordu baba, basit bir su kıran, ve bunu sormak onun hakkıydı, afalladım kaldım, ben su tanrısını nasıl bilmem? sensin diyemedim, sen değilsin, öyle hissetmiyorum, o zaman kim? gücünü kime vermiş olabilirsin?”
poseidon ona bakıyorken mırıldanır
“charlize, bu bilgi için çok erken-“
“ama birisi var?”
“var..”
“kim? jason mu? kaç kardeşiz ki baba şunun şurasında-“
“charlize, inan, kardeşin değil.. ama söylemeyeceğim-“
“neden bu kadar gizli peki-“
“gizli olması gerektiği için.. bu konuda şüphelenmemen gerekiyordu, o gezegende algılarınız biraz daha serbestti, ama döndüğünde hiçbir şey hatırlamayacaksınız..”
charlize kaşlarını çatarken o da ne demek diye sorar, posedion derin bir nefes alır
“büyük ve önemli şeyler oluyor demek.. yakın zamanda çok kötü bir şekilde patlayacak bir bombanın fitili ateşlendi charlize.. oldukça uzun süre önce hem de.. artık sonuna yaklaştı sayılır, biraz daha sabretmemiz lazım..”
charlize şaşkına dönmüş, sorar
“juane bunları biliyor mu?”
“bilen varsa da unutuyor emin ol..”
“kim bize unutturabilir? sen nasıl izin verirsin?!”
“bu bana düşen bir dava değil charlize.. bana düştüğünde gerekeni yapacağım, emin ol..”
“sana düşecek bir şey, beni de ilgilendirecek demektir..”
“fazlasıyla.. inan..”
charlize kafası karışmış, babasına bakarken iç çeker, sonra sorar
“kötü biri mi?”
“hayır, asla.. benden kötü çıkmaz..”
kızı gülümser, sonra peki derken poseidon şimdi gidip insanları kurtarmasını söyler, kızı gözlerini devirirken yok olur, poseidon iç çeker..

SOUNDTRACK NELLIE MCKAY – CLONIE

---

rebecca, masanın tek klon temsilcisi, görevlilerin arasından geçip gidiyor, merdivenleri çıkıyorken bu tarafta oreondaki gibi süper ultra hipertronik araçlar yoktur, klonlar ve insanlar merdiven ve eski asansörleri kullanıyorlardır, o sırada biri arkasından onunla eş adıma düşerken konuşur
“profesör, bir şey soracağım-“
“şimdi olmaz profesör, işim var-“ arkasındaki profesör onu geçerek kapıda onun önünde durur, klon genetiği ve kolonizasyon profesörü rebecca storm karşısındaki genetik bilimler profesörü luther marque’ye bakarken luther sırtır
“klonlar büyülerden etkilenmez, arzu duymazlar, ben kazandım.”
rebecca ona bakarken gözlerini kısar, onu geçerek diğer tarafa giderken luther ‘hah!’layarak arkasından fırlar..

“rebecca!”
rebecca ona aldırıyor, kapıları açarak geçip gidiyorken luther arkasından küfreder, koşarak onu takip ederken klon bacakların çalışma hızlarından nefret ediyordur, o sırada julianne karşısına çıkarken ona bir şey soracak olur ama luther onu geçerek köşeden döner, genç kadını yakalarken konuşur
“niye kızılıyorsun bana-“
“kızımıyorum luther, bırak hadi-“
“hissetmediniz değil mi? delirmediniz-“

“nerden biliyorsun?!” luther onun ani çıkışıyla ona bakar, rebecca da başını kaldırmış, sorar “benim de birini arzulamadığımı nerden biliyorsun? sadece insanlardan daha kontrollüydüm belki? hormonlarım aynı çalışıyor luther, sadece tanrılar beni yönetmiyor, tek fark bu.. senden daha tehlikeliyim belki de..”

luther ona bakıyorken rebecca kolunu kurtarır, yanlarına gelen oreon profesörünü geçer ve uzaklaşırken julianne kaşlarını çatar, mırıldanır

“neler oluyor luther?”

luther yok bir şey derken uzaklaşan kadına bakıyordur, sonra kızıla döner ve ne istediğini sorar..

---

rebecca ofisine girmiş, kapıyı çarparken içerdeki sarışın ajanı zıplatır, ona çatar

“ne işin var burda?!”

john yutkunurken gezindiğini söyler, rebecca kapıyı açarken john sıvışıp çıkar, rebecca kapıyı tekrar çarparak kapatırken nefret ediyordur, şu masa ve öbürleri de defolup giderse çok mutlu olacaktır, önce kargaşalar, sonra bürokrasi, sonra devamlı seks, bu yolla hastalık çözümünün nasıl bulunacağını bilmiyorken kapısı açılıp luther içeri girer, konuşur

“garip bir şey, ama ben seni arzuladım..”

rebecca elleri belinde, ona bakarken içinden küfreder..

“bunun fizikle ve kimyasallarla bir alakası olmadığını da buradan anlıyoruz, aramızda hiçbir şey olmamasına rağmen, ve sen bir klon olmana rağmen-“

“ki ben bir makine değilim luther-“

“biliyorum rebecca-“

“gerçekten biliyor musun?”

luther gözlerini devirirken cevaplar

“hayatım sizi incelemekle geçiyor *profesör*, biliyorum-“

“sen genetik uzmanısın luther, klon genetiği *benim* dalım-“

“çünkü deney için kendi kolunu kesip içine bakabiliyorsun! ben yapamıyorum!”

rebecca ona hırlarken luther iç çekerek kocaman koltuğa çöker, koltuk poflar..

“sen bir numarasın, sen *storm*’sun, senden daha iyisi yok rebecca..”

rebecca da oturmuş, bilmediği bir şey duymayı bekliyorken luther tavana bakıyor, mırıldanır

“bana en iyiyi verdiler, her zaman olduğu gibi.. en yüksek seviyedeki klon, en zeki, en muhteşem..

en güzel..” rebecca ona bir bakış atar, ama luther hala tavana bakıyordur, konuşur

“burdaki klonlar B2 seviyesine geçerlerse şanslı, sen çoktan C17 oldun, artık *senin* yaşadığın seviyeleri adlandırıyoruz, diğerleri *senin* yanında bebek-“

“biliyorum luther, ne demek istiyorsun-“

“bazen klon olduğunu unutuyorum..”

rebecca ona dönen yeşil gözlere bakarken luther da ona bakar..

“senin özelliklerin hiçbir insanda yok, belki de benden daha bile muhteşemsin-“

“*belki?* bu bir gerçek luther, seni katlıyorum..”

luther hafifçe gülümser, rebecca da gözlerini devirirken bu yıllardır aralarında giden bir savaştır, luther klonlara karşı, onları makine olarak gören doktor, rebecca da klonların da yaşadığını ona anlatmaya çalışan doktordur ilk başta, ama o kadar büyümüştür ki bu, profesörle asistanın çatışması, asistanın da profesör olmasıyla daha da büyümüş, en sonunda rebecca evren başkanının teklifiyle masa çalışanı olmuş, lutheri delirtmiştir, rebecca istememesine rağmen sırf bu yüzden kabul etmiştir aslında, bir de masada klonlar adına bir yetkili olmasını istemiştir, ne olursa olsun, onlar bilmeseyse bile, onların haklarından sorumludur, ve rebecca bunu ciddiye alıyordur, luther da onun bunları ciddiye aldığını biliyor, mırıldanır

“bu kadar adam buraya geldi, düzenimizi bilmiyorlar, ve eminim ki seni deli ediyorlar-“

“inan tahmin edemezsin..”

luther gülümserken düzen delisi genç kadının sinirini tahmin ediyor, mırıldanır

“kısa sürede gideceklerinden eminim.. senor da burada kalmak istemiyor, borusunun öteceği yerleri seviyor doğrusu-“

“istese borusu burda da öter luther, sen onun olmayabilirsin ama biz onun *mallarıyız*..”

luther içi soğurken rebeccaya bakar, genç kadın masanın üzerinde hiçbir zaman kullanmadığı ama sebepsizce yıllardır orada duran küllüğe bakıyordur, luther mırıldanır
“ondan nefret ediyorsun, değil mi?”
rebecca ona bakar, cevaplar
“bilmiyorum.. birinin malı olmayı bilmiyorsun luther..”
genç kadın sol bileğini kaldırır, küçük dövmeyle gösterirken mırıldanır
“bunun etkisini tahmin edemezsin..”
luther kalkarak o tarafa gider, 004’e bakarken fısıldar
“ilk üç nerde acaba..”
“çöplükte..” luther hafifçe gülümser, mırıldanır
“o bir mit..”
“ama gerçek.. çalışan ilk model benim..”
“tarihi klon..” rebecca hafifçe gülümser, elini geri alırken luther onu izler..

“julianne ne istiyordu?”
luther yine koltuğa geçmiş, hımlarken mırıldanır
“bilmem.. bir şeyler söyledi, ne isterse yapmasını söyledim..”
“şahane.. o kadın bizim tarafa geçmek için can atıyor luther.. ya da senin tarafına desek daha doğru olur..” luther hafifçe gülerken başını kaldırarak ona bakar, mırıldanır
“julianne’in bende gözü olduğunu sanmıyorum rebecca.. o işine aşık.. ben de kahveme.. güzel bir dörtlü sergiliyoruz..”
rebecca cevap vermezken luther bir süre sonra sorar
“öyle mi sence?”
“öpüşmediniz mi?”
luther hımlarken önüne döner..

“sen kimi arzuladın?”
rebecca onun hafızasından nefret ederken mırıldanır
“kimseyi arzuladığımı söylemedim-“
“hadi rebecca-“
“kimseyi arzulamadım luther.. klonlar arzu nedir bilmezler diyen sen değil misin-“
“sen de her duyguyu hissediyoruz biz süperiz demiyor musun? arzu nedir anlat bana-“
“sen bilmiyorsun sanki-“
“belki bilmiyordum?”
o sırada kapı çalınır, john görünürken rebecca ona bakar, genç adam mırıldanır
“gidecek ajanların sağlık dosyalarını kim inceleyecekmiş, james soruyor..”
ve ona bakarak sıkıysa karşı çıkmasını söylerken luther kalkar, mırıldanır
“ben bakarım, rebeccanın yetkisi yok.. geliyorum..”
john başını sallar, dönerek çıkarken rebecca da kalkmış, yürürken konuşur
“aramızda hala bu duvar varken, anlatmam imkansız luther.. yetkisi yokmuş.. senden çok şey biliyorum, ama hala yetkim yok-“ luther onu çevirirken mırıldanır
“bilmemen gereken şeyler sadece sana güvenimden sende rebecca-“
“biliyorum.. bir makineye güveniyorsun, kendi tezini çürütmüyor musun-“
“makinelere hainlik nedir bilmezler.. sen bana itaat için programlısın-“
“ben programlı değilim-“
“eğitimin masaya sadakattir rebecca-“
“sen masa değilsin-“
“sen de senora aşık değilsin nasılsa.. problem yok..”
ve onu geçiş, çıkıp giderken rebecca arkasından ilerler..

---

james elinde dosya, bekliyorken mırıldanır
“o kadın bekletiyor bizi bak-“
“o kadın buranın yöneticisi james.. uysal ol..”
james homurdanırken myra da o tarafa yürüyor, konuşur
“her şey iyi gibi gözüküyor.. ne zaman gidecekler?”
“yarın sabah.. bu gece sevdikleriyle sevişsinler çocuk yapsınlar falan..” myra gülerken sorar

“sen de gidiyorsun yani?” james *hahal*arken cevaplar
“ben artık dövüşmüyorum, bıraktım.. uğruna değen bir şey mi kaldı, eskiden dünyayı kurtarıyordum, şimdi bozuk klonları mı kurtaracağım, *aha* rebecca..”
james o tarafa gidip imza isterken myra gözlerini devirir, opal mırıldanır
“şeytan diyor savaşın ortasına at..”
“küfredeceğine teşekkür eder..” opal o da doğru derken iki kadın gülümser..

---

luther dosyaları inceliyorken john konuşur
“iyiyiz işte, bırak gidelim..” luther gülerken cevaplar
“sana sahada bir şey olursa kafamı kopartacak bir generalimiz var john.. george’u saymıyorum bile.. ve bu kafa değerli, kopmaması lazım..”
john üflerken kolunu gerer, luther iğneyi batırırken john konuşur
“damien kafa kopartmaz, bir şey yapmaz.. beni öldürür.. sen yolla beni..”
luther gülümserken mırıldanır
“dedikodular doğru yani..”
“dedikodu mu varmış? hep gerçektir..”
luther gülerken iğneyi kapatır, john kolunu indirirken o sırada damien içeri girer, konuşur
“problem var mı?” john *olmasını istiyorsun değil mi* derken luther mırıldanır
“yok gibi.. ellen da, black de oldukça sağlıklı.. john, kanını kullanabilir miyim-“
“hayır.” luther ona bakar, john kalkarken parmağını kaldırır
“bu konudaki anlaşmaları hiç imzalamadım, kafanı ben kopartırım.. klonlara kanımı değdirmem..”
luther ellerini kaldırırken damien johnu çeker, gülümser
“benim başıma dert oldukları için onları sevmiyor, yoksa ırkçı falan değildir.. yürü john..”
john yürürken luther iç çekerek tüpü kapatır..

“ben sana yabancılarla bu kadar açık konuşma demedim mi-“
“bana ne, istemiyorum kanımı şaapmasını-“
“hayır dedin, yeterli, daha ne ırkçı ırkçı takılıyorsun, hem de klon merkezinde! döverler seni!”
“sen kurtarırsın, dert o değil ayrıca-“
“evet dert senin umursamaz olman.. john, bir gün arkada ben olmayacağım-“
“damien, ben buraya arkamda birileriyle gelmedim.”
damien birden ciddileşen adama bakarken kaşlarını çatır, mırıldanır
“doğru.. ikimiz de noktalarımıza tek başımıza çıktık black, haklısın.. şimdi git görevine hazırlan..”
ve onu geçer, uzaklaşırken john küfredir..

SOUNDTRACK

DAMIEN RICE & LISA HANNIGAN – UNPLAYED PIANO

---

damien odasında, ajanların sevdikleriyle birlikte olması ve çocuk falan yapması saatyken o kızgın, ama rasyonel olmak için kendini zorluyor, johnun görev gerginliğinden çenesini tutamadığını *biliyorken* yine de kızılgınlığı geçmiyordu: o onun iyiliği için söylemiştir, damien hiçbir zaman john aktifken onun önüne geçip onun için bir şey yapmamıştır, başarının ve tek başına bunu elde etmenin önemini bilen bir adamdır o, johnun bunun aksini düşünmesi onu üzmüştür sadece, damien çamaşırını giyip yatağa girer, bir an inlerken günlerin yorgunluğu şimdi odasındaki yalnızlıkta ortaya çıkar, damien lenartanın gökyüzüne bakarken gözlerini kapatır..

---

john odasından çıkar, saçları ıslak, sinirli, yürürken kaynaşma saatinden dönen oreonluları görür, siniri daha da tepesine çıkarken sienna tüm tatlılığıyla konuşur
“yarın için bol şans john, umarım başınıza bir şey gelmeden evinize dönersiniz.. hepimiz sizin için endişe edeceğiz..”
uzanıp onu yanağından öper, johnun siniri biraz geçerken bu cici kızın bir suçu yoktur, cevaplar
“bir şey olmaz.. döneceğiz.. sağol.. ellen ne yapıyor?”
“andrea onunla ilgileniyor..” john güzel derken eidan mırıldanır

“sen neden damienın yanında değilsin? senor bu saate bir ad takmıştı, neydi-“ franco çocuk yapma saati diyorken john izin isteyerek ayrılır, diğer koridora çıkarken george da onu orada bekliyordur, duvara dayanmış, mırıldanır
“çocuklar haklı, niye orda değilsin?”
john iç çekerken cevaplar
“kavga ettik.. ben öküzlük ettim daha doğrusu..”
“her zamanki gibi..”
john iç çekerken eliyle gözlerini kapatır, mırıldanır
“adam beni seviyor..”
“garip bir şekilde..”
john ona bakar, george gülümserken cevaplar
“salaklık etme john.. nereye gittiğin belli değil, sana bir şey olursa, ve damien seninle küs kalarak bunu yaşarsa kendini affetmez.. o senin gibi öküz değil..”
john doğru derken ona bakar, george gülümser
“yarın sarışırız..” john başını sallar, onu geçerek hızla koridorlarda ilerlerken george iç çekerek kendi odasına girer..

---

damien sırtının ortasında bir öpüş hissederken eller iki yanında, yatağa bastırıyor, üzerindeki beden ona değmiyordur, damien bir an göğsünün ortasında bir şeylerin kaydığını hissederken uyanır, öpüşler boynuna çıkmışken damien fısıldar
“john?”
john onun kulağını öperken mırıldanır
“başkası bunu yaparsa öldürürüm..”
damien gülümserken gözlerini kapatır, yastığa yatarken mırıldanır
“cesaretin nerden çıktı-“
“george verdi-“
“yarın çiçek yollarım-“
“centilmen sevgilim benim..” ve onu öperken damien gülümser, dönerek onunla yüzyüze gelirken johnu kendine çeker..

---

damien onu kendine çekmiş, barışmışlarken fısıldar
“ben seni zayıf görmüyorum-“
“biliyorum, özür dilerim, aptallık ettim-“ onu öperken damien şaşkın, ondan böyle sözler duyduğuna göre johnun gerçekten korktuğunu anlarken onun saçlarını okşuyor, mırıldanır
“böyle olacağımız aklına gelir miydi?”
john çekilerek ona bakarken damien sorar
“bir anda.. hücre arkadaşı, ajan ve general, arkadaş, dost, şimdi de *bu*..”
“*bu* nedir general?” damien gülümserken mırıldanır
“bilmiyorum.. nedir?” john onun çenesini öperken fısıldar
“kız olsan çoktan düğünü basmıştım..” damien gülerken cevaplar
“benim gibisini zor bulursun çünkü: yaşlı, tek başına, zavallı-“
“ya ya *tabii*.. ben de bakırım aslında-“ damien gülerken john onun gülüşüne aşık, sırttır..

---

damien gözleri kapalı, dinleniyorken john fısıldar
“evlensek?” damien tek gözünü açarak ona bakarken mırıldanır
“sen evlenemezsin.. yasak.. kimle evleneceksin ayrıca?”
“seninle.. gramerin de bozuldu..”
“daha beynim oturmadı, canımı çıkarttın..” john sırttırırken damien mırıldanır
“ne nikahı ayrıca, nerden çıktı? damien black, john kenrich,-“
“ikimiz de aynı soyadını alıyoruz salak-“
“hangimizinki önde olacak-“
“fark etmez, sen seç, umrumda değil-“
“sen ciddisin..” john tekrar onun üzerine geçerken cevaplar
“ciddiyim.. kimle evleneceğim ki başka?”
“bilmem, kaderindeki kadınla?”
john yok öyle bir kadın derken damien şaşkındır, ona bakar..

“john aklını başına topla, görev stresi bu-“
“ne görevi damien, görev umrumda değil, gir-vur-çık bu, en kolayı-“
“kolay şeyler can yakar-“
“o yüzden mi bu kadar zorsun!?” damien şokla gülerken john onu yumruklar, damien owlarken genç adam konuşur
“ciddiyim ben! ben aşk ilanı yapmam-“
“hala pek yapmış değilsin john, gerçi bugün iki kere adımlı söyledin-“
“onları da mı sayıyorsun-“
“o kadar nadir söylüyorsun ki.. genelde sevgilim balım böceğim takıldığından-“
“hiç de bile, ben takma isim kullanırım ama sevgilim falan demem-“
“bana diyorsun.. farkında değilsin..”
john ciddileşerek ona bakarken bir an sonra eğilir, onu hapsederken fısıldar
“yapalım.”
“john, delirdin-“
“hayır delirmedim, sen beni istemiyor musun, istiyorsun, istersen bir tur daha gidelim-“
“gerek yok, uyuman lazım-“
“bak hala beni düşünüyorsun! sen bana teklif etsen ben sabaha kadar düzüşürüm-“
“hayvansın çünkü, doğaldır-“ john onu öperken damien gülerken onu tutar, bir süre sonra kendinden ayırırken konuşur
“uyu hadi, kim bilir bir daha ne zaman uyuyacaksın-“
“yarın gece, damien ben ciddiyim-“
“ben de ciddiyim.. böyle gecelerde verilen kararlardan genelde pişman olunur john-“
“daha önce böyle bir gecede karar mı verdin?”
damien cevap vermezken john ona bakar..

“verdin mi? daha önce evlendin mi? kayıtlarında yok öyle bir şey-“
“john-“
“cevap ver!” damien onun kıskançlığına bakarken cevaplar
“evlenmedim, doğru.. ama karar verdim evet-“
“evlilik için mi? kim? kadın mı? erkek mi? yaşıyor mu?”
“öldü.. john, lütfen-“
“seviyor muydun-“
“evet..” john ona bakarken damien sıkıntılıdır, bir süre sonra john fısıldar
“hala esas sevgin onda yani..”
damien bunu duyunca ona bakar, john yutkunarak gerilerken damien konuşur
“john, öyle bir şey demedim-“
“ama reddetmiyorsun da-“
“sevgilerim farklı john, ona duyduğum aşk farklı, sana duyduğum farklı, gençtim daha, toydum, sende öyle miyim, görmüyor musun halimi, yıllarca tektim ben-“
“belki de bu yüzden bana kapıldın, bir anda gelen şovalye-“
“yalnız ve aptaldım demedim, tektim dedim, kafam çalışıyordu, ve ben hep tektim, askerdim ben aptal, yıllarca liderlik yaptım-“
“sonra da yıllarca duvara baktın,-“
“şimdi duvara mı bakıyorum? claudine daha ilk okula gidiyordu, şimdi liseye başlayacak, yıllar oldu!”
john iç çekerken damien konuşur
“sen apayrısın.. görmüyor musun senin için nasıl çırpınıyorum, herkes bunun farkında, arkamdan gülüyorlar belki de-“
“çenelerini kırarım-“
“ama umrumda değil.. bize saygı da gösteriyorlar john, iki masa çalışanı, bu kadar yüksekte masa çalışanı bir arada olmamalıdır-“
“masa birbiriyle yatmaktan bir hal oldu damien-“
“onlar tanrı john.. istediklerini yaparlar.. sen değilsin.. ben değilim..”
john iç çekerken damien eğilir, onun şakağını öperken ikisi de derin bir nefes alır, damien tekrar onun tenini öperken fısıldar
“sakın ol.. aklını temizle.. lütfen.. başına bir şey gelirse kendimi affetmem, hele de böyle aptal bir şey yüzünden.. aramızdaki şey aşk mı bilmiyorum-“

“aşk, sevgi, her şey.. hissetmiyor musun? karşılaştığımız ilk andan beri bu ortamımızda duruyor.. ben yıllarca büyüdüm, kendimi eğittim, ve sana geldim.. tüm yollarım sana çıktı, neden beni itiyorsun?” damien onun boynuna gülümser, dudaklarını bastırırken john gözleri kapalı, kesik bir nefes alır, damien fısıldar
“beni sevdiğini söylemedin bile.. nasıl teklif bu?”
john hafifçe gülerken damien da gülümser, john ona dönerken ona bakıyor, mırıldanır
“evet mi?”
“neye evet ki?” john ona vururken damien sırttır, eğilerek onu öperken john onu kendine çeker, damien onun onu tutuşundan ne hissettiğini anlıyorken john nefessiz, geri çekilerek fısıldar
“ne ara sevdim seni?”
damien onun saçlarını kenara çekerken mırıldanır
“dört duvarın ortasındaki en güzel şey bendim, doğaldır..” john gülümserken damien da gülümser, ona eğilirken john fısıldar
“bak seni kurtardım diye yapıyorsan-“
“neredeyse ölüyordum john.”
john *eh* derken damien gülerek onu öper, john onu kendine çeker..

“james bu saate ne adını vermiş biliyor musun?”
damien omzundaki dudaklara hımlarken john fısıldar
“çocuk yapma saatiymiş..” damien hafifçe gülerken yastığa mırıldanır
“hemen yapalım..” john onun koluna gülümserken onun solunda, onun üzerine yatmış, parmakları genç adamın kalçasında dolaşıyorken mırıldanır
“yapalım..” damien gözlerini devirirken dönerek konuşur
“john, şu göreve git, gel, sonra istersen 5 çocuk yaparız, tamam mı?”
john ona bakar, damien parmağıyla onun kafasını yastığa iter, john düşerken damien aferin diyerek tekrar yatar..

---

damien sabah uyandığında odada yalnız, dikleşerek saate bakar, daha gitme saati değildir, kalkarak banyoya giderken johnun kendinde olmasını umar, odasından çıkıp koridorda ilerlerken onu gören herkes gülümsüyordur, damien korkmaya başlarken yukarı çıktığında konuşan george ve james’ten james ona dönerek gülümser
“damien, tebrik ederim.. masa da tebrik etti say..”
damien kaşlarını çatarken george mırıldanır
“john dedi ki-“
“ne dedi?” george bir an jamese bakar, sonra cevaplar
“seni sonunda bağlamış.. döndüğünde eğer isterse beş çocuk yapacakmışsınız..”
damien ohlarken başını sallar, james gülümserken damien sorar
“john nerde?” cevabı orda bir yerlerde olurken oradaki bir yerde john ve scott konuşuyorlardı, damien o tarafa ilerler ama önüne bir sürü kişi girer, james konuşur, george talimat verir, edward son durumları kontrol ederken damien geride kalmıştır, iki ajan ve patronları özel geçide girmek üzereyken andrea scottun adını seslenir, genç adam ona dönerek ilerlerken john onlara bakar, damien onun sırtını izliyorken korkuyordur, aptalca bir şeydir bu, ama içinden bir ses ona bir şey olacağını söylüyordur işte, john elinde çantası, bir nefes alarak döner ve bakışları onu bulurken damien onun ajan gözlerinin her şeyi gördüğünü tekrar hatırlar, ona bakıyorken john emin değildir, onu utandırmak istemiyordur, damien onun düşüncesini görebiliyorken ilerler, john her adımında ona bakıyorken damien sonunda ona ulaşmış, konuşur
“dikkatli ol.. hiç birimiz seni kurtarmak için bu binadan çıkmak istemiyoruz..”
james kesinlikle derken john gülümser, damien da gülümserken uzanarak onun dudaklarını örter, geride topluca bir nefes duyulurken masa sırtlıyor, norman *sonunda* falan diyordur, john çantasını bırakır, onun gömleğini tutarken damien ona izin verir, john onu kendine çekerken koluyla onun boynunu sımsıkı yakalar, bırakmazken damien onun gitmek istemediğini biliyor, onun kazağını sıkar, sonra geri çekilerek konuşur
“dikkatli ol..” john başını sallar, onun elini tutarken geri çeker, dönerek çantasını alır ve geçide girerken george onu takip eder, damien elindeki kutuyu açar, iki altın yüzük bulurken loreet onun kolunu sıvazlar, damien iç çekerken kutuyu kapatır, cebine atarken loreet gülümser..

SOUNDTRACK MY CHEMICAL ROMANCE - TEENAGERS

“ciddi misin sen?”

melanie gayet ciddi, zaten uyandığı andan itibaren ben artık yatmayacağım diye tutturmuş, üstelik klon muyum ben de burada yer işgal ediyorum diyerek sosyal görüşlerini de belirtmişken bir kaç saat önce odasından çıkmasına izin verilmiştir, genç kız önce annesini ve babasını aramış, kutsal amacını onlara da anlatmış, bir güzel azar işitmiş, ama yine de bildiğini okumuşken evrenine hizmet edecektir, bunun neresi kötüdür, zaten okula bu yüzden gitmiyor mudur, dans, müzik, sanat nereye kadardır, burada bir felaketten bahsediyoruzdur, genç kız işte o felaketle savaşmak için hızlı adımlarla lenarta koridorlarını arşınılarken carter da onu takip ediyordur, melanie elle'in odasının kapısını çalıp içeri girerken genç kadın da onu bekliyordur, iki görev bilinci yüksek genç kadın beraberce yüksek merciilerle görüşmek üzere yürürken onların arkasındaki landon ve carter gözlerini devirerek onları takip ediyordur..

“şimdilik bir yardım ekibine ihtiyaç olduğunu sanmıyorum mela-“
“her zaman yardıma ihtiyaç vardır!”

latty melanie'nin yardım ateşiyle bir adım gerilerken james bilmem hangi zamandan gelmiş elle'e bakar

“siz yeterince yardım etmediniz mi?”
“aşı işe yararsa dağıtım için çok fazla insana ihtiyacınız olacak-“
“masayla oreon'un yeterince insanı var-“
“biz de gitsek?”

james yine melanie'ye dönerken kızın dili de, aklı da çok güzel açılmıştır, evren başkanı falan dinlemeden istediğini yaptırmaya çalışırken james o kadar kolay pes etmezdir, sorar

“ya ölürseniz?”
“nasıl öleceğiz?”
“hasta olur delirirsen bu sefer kimse seni kurtaramaz-“
“kendime de aşı yaparım-“
“aşının işe yaradığını kim söyledi-“
“yarayacak-“
“nereden biliyorsun-“
“siz yaramayacağını nereden biliyorsunuz senor?”
“ben senor'um-“
“tamam bu kadar yeterli!”

latty araya girerken james elleri belinde, melanie'yi izliyordur, genç kadın kollarını kavuştururken latty birileri ömür boyu neburaya gitmeden önce konuşur
“eğer aşı işe yararsa dağıtımda görev alabilirsiniz melanie, ama şu an için karantina alanına inemezsiniz. oreon melekleri olarak şimdilik ofislerin içinde kanatlarınızı çırpabilirsiniz. üst lobide size ihtiyacı olan bir sürü insan tanıyorum..”

melanie peki derken james'e bakar, senor bütün öfkesiyle onu izliyorken genç kız kollarını indirir
“üzgünüm senor, saygısızlık etmek istememiştim-“
“benimle çalışacaksın, yanımdan ayrılma..”
melanie'nin gözleri büyürken latty gülümser, james bir hışımla ofisten çıkarken melanie onun arkasından bakıyordur, senor çıktığı kapıdan tekrar içeri döner
“takip edeceksin, kanatlar çalışsın..”
melanie derhal senor'u takip ederken latty elle'e döner
“sen de benimle gel elle, diğerleri nerede?”
elle herkesin nerede olduğunu ayrıntısıyla anlatırken latty de sağ kolunu bulmuş, onunla beraber ofisten çıkar...

“birisi o adamı bulup öldürür mü artık, ben sıkıldım, ciddiym, sıkıldım artık..”

james sıkıntısını kelimelere döküyorken melanie arkada *o adam*’ın kim olduğunu öğrenmeye çabalıyordu-

“melanie, bunları jason ve colm’a götür, onlar ne yapacaklarını bilirler..”

melanie eline tutuşturulmuş kağıtlara bakarken koordinatlar, isimler falan görüyordur, anlamaz, anlamak da istemezken james ona bakıyordur, genç kız koşar adımlarla gitmesi gereken yere doğru yola çıkar, opal james’e bir bakış atarken iyice yanına yaklaşıp konuşur

“yeni bir sarışın mı buldunuz senor?”

“kıskandın mı?”

“çok...”

“güzel..”

james diğerlerine dönerek sesini yükseltir

“biri bana joseyi bulsun. öldürecekim.”

masa senor’unun isteğini yerine getirmek için dağılırken asıl sarışın da odadan çıktığında james yine yalnız kalmıştır, sıkılır..

“ben geldim..”

colm başını kaldırıp içeri giren deliayı görür, gülümseyerek tekrar işine dönerken genç kız masanın yanında dikiliyor, kağıtları falan karıştırıyorken colm elini kağıtların üzerine koyar, gözleri hala bilgisayarda, konuşur

“karıştırma ve neden gidip ewan’ın yanında dolaşmıyorsun?”

“sen neden *delorayla konuşmuyorsun?*”

colm hızla dönüp ona bakar, delia aldırmadan kağıtları bırakır ve masanın karşısında otururken konuşur

“ayak altında dolaşmak istemiyorum-“

“şimdi ne yapıyorsun?”

“benimle olmayı seviyorsun yalan söyleme bu bir, ikincisi, saklanıyorum, tamam.”

colm elindeki işi bırakıp deliaya döner

“saklanacak ne var delia?”

“bilmiyormuş gibi yapma colm, lütfen.. ben bu dakikadan sonra ewan’la güle oynaya beraber olabilir miyim sanıyorsun? gerçi önce de olabilir miydim bilmiyorum-her neyse.. hafıza kaybından önce latty vardı, şimdi de biana var.. durum değişmedi-“

“hafıza olayından önce öpüşmemiştiniz-“

“hafıza olayından önce hiçbir şey olmamıştı, şimdi çok şey oldu, ama hala geri dönülebilir, ben de dönüyorum. ewan beni isterse nasılsa arar bulur, ben kaybolan bir tip değilim, ama istemiyorsa da onu zorlamıyorum, ben daha çok gencim colm, ewan’ın aşkı için kendimi üzemem..”

“aşık olana bakın..”

delialona gülümserken elini sallar

“öyle demek istemedim, tabii ki ewan’ı seviyorum, ama ben ewan’ı *hep* seviyorum, zaten bana kimse sevmeyi bırakmamı söylemiyor, ama karşımdaki beni benim istediğim gibi sevemeyecekse zorlamaaya gerek yok, sen de aynı şeyi yapmıyor musun?”

“ben nişanlıydım delia..”

“benim ligimde ben de nişanlı gibi bir şey sayılırdım, küçümseme lütfen..”

colm özür dilerken delia önemli değil der, ikisi gülümserken colm iç çeker

“yarı yolda bırakılmış sevgililer olarak hep beraber mi takılacağız artık, *kaybedenler*..”

colm isimlerini altın harflerle havaya yazarken delialona güler, bacaklarını kendine çekerek koltuğa daha da yerleşirken konuşur

“belki sonunda biz beraber oluruz..”

colm kaşlarını kaldırırken delia neden olmasın diyorur, genç adam bir kahkaha atar, delia sinirlenmiş

“neden!? çok mu çirkinim!?”

“sen melek gibisin ama ben cinayete kurban gitmek için çok gencim!”

“babam ewan’ı vurmadıysa sana hiçbir şey yapmaz..”

“denemek ister misin?”

“isterim.”

colm *efendim?* derken delia başını sallar

“isterim. hadi sevgilim ol.”

“delia aklını kaybettin galiba-“

“ne var? sen de yalnız değil misin? ikimizin de kalbi kırık değil mi? beraber olsak birbirimizi iyileştiririz?”

colm dehşetle onu izliyorken delialona ayağa kalkar, masanın etrafında dolaşıp colmu kendine çevirir, eğilerek dudaklarına yaklaşırken genç adam yutkunur, genç kızın mavi gözleri parlayarak ona bakıyorken delia sırttır
“kandırdım.”

colm rahatlayarak koltuğa erirken delia gülüyordu

“korkunçsun ayrıca, ya gerçekten istiyor olsaydım, çoktan öpmüştüm, nasıl engelleyecektin?”

“sessizce oturacaksan otur, bir süre de yanıma yaklaşma..”

colm oturduğu yerde biraz daha masaya yaklaşırken delia elini ağzına kapatarak güler, colm dişlerini gıcırdatarak ensesini ovarken delia sırtarak kağıtları karıştırmaya devam eder..

“franco.. franco!? HEY!”

franco sonunda arkasını döndüğünde eidan genç adama yetişmiş, omzuna bir yumruk geçirir

“neredesin sen?”

“burada, omzumu kırdığın şu noktada bekliyorum.”

eidan gözlerini devirirken franco yüzünü buruşturmuş, kolunu yerleştiriyordu

“bir şey mi oldu?”

“çok şey oldu, ben evleneceğim galiba ve sen neden sürekli bir yerlerdesin?”

franco bir an durur, ellerini kaldırır, eidan da susarken franco ellerini indirir

“bak eidan, artık büyüdün, konuşmayı öğrendin, konuları birbirinden ayıracak zekan da var tanrıya şükür, o yüzden tane tane konuş..”

“iyi, nerdesin sen?”

“ben evlilikten bahsedersin sanmıştım-“

“claire’le mi koklaşıyorsun?”

franco şokla eidan’a bakarken su kıran kaş göz hareketleri yapıyordu

“ne? olamaz mı? dün bütün gün lenartayı dolaştınız, yok teraslar bilmemneler-“

“terasa çıkınca koklaşmamız mı lazım?”

“ben koklaşıyorum..”

“evlenecek adama bak-“

“ama vien’le çıkarım orası ayrı, ciddiym, ne iş?”

“bir iş yok eidan-“

“ama olması lazım, yaşın geldi artık..”

“tek başına evlenemiyorsun, değil mi?”

eidan cıklarken franco güler, eidan dalga geçme diyorken bu kararı şimdilik sadece o biliyordu, çenesini kapatacaktı ve şimdi gidip bir şeyler yiyeceklerdi, o sırada o da claire’le evlenecekti, böylece eidan korkmayacaktı, her şey çok güzel olacaktı, franco sürüklenerek kafeteryaya götürülür..

“iki gün önce söylemiş olsanız sakladığınız için ikinizi de vururdum-ama şimdi, tebrik ederim!”

cuslov gülerek üzerine atılan delorayı tutarken genç kadın ablasının ve calis’in yıllar önce verilmiş evlilik kararının tekrarını öğrenmiştir, üçü de bütün geçmişlerine sahip, mutlu mutlu konuşurken kendine ait olan bir şeyi almak için gelen latty kapıyı çalıp içeri girer

“cuslov hafızamı geri istiyorum, senin bildiklerini ya da gösterilenleri değil, her şeyi..”

odadakiler bir an dururken latty'nin arkasından conrad odaya girer
"hayır cuslov."
cuslov genç adama bakarken yutkunur, delora ve calis'e döner
"bizi biraz yalnız bırakır mısınız?"
calis ikiletmezken delorayı da alarak odadan çıkar, kapı arkalarından kapanırken conrad cuslov'a,
latty ise yine neler olduğunu ondan önce bilen conrad'a bakıyordur...

"seni neden ilgilendirdiğini sorabilir miyim conrad?"

conrad cevap vermezken cuslov latty'nin koluna dokunarak genç kadını kendine çevirir
"latty, sizin hafızlarınızın kilidi conrad'da, birbirlerine bağlılar, benim ve calis'inki gibi.."
latty zerre kadar bir şey anlamamış, neden bu kadar önemli bir şeyi conrad'ın taşıdığını
anlamıyorken sinirle güler
"bir kez olsun, *sadece bir kez* bana bütün doğruları söyler misiniz?"
cuslov bunun üzerine conrad'a bakarken genç adam dişlerini sıkıyor, derin bir nefes alarak başını
indirir, elleri saçlarından geçerken nereden başlayacağını bilemiyor, başlaması gerektiğine bile
inanamıyorken latty onu sertçe kolundan tuttuğunda başını kaldırır ve öfkeyle parlayan
kahverengilerle karşılaşırken latty dişlerinin arasından emreder
"konuş."

SOUNDTRACK DISHWALLA – WHEN MORNING COMES

"latty, lütfen otur.."

latty conrad'ın kolunu bırakarak sertçe arkasını döner ve cuslov'un gösterdiği yere otururken sarışın
kadın da onun yanına oturur
"conrad konuşmadan önce beni dinle-"
"ben hayatım boyunca sizi dinledim zaten cuslov, işime yarayacak bir şey ver bana.."
cuslov haklı olduğunu, ama biraz daha sabrederse öğreneceğini söylüyorken ekler
"biana benden algıları değiştirmemi ve hafızaları saklamamı istediğinde değiştirmesi gereken durum
o kadar kötüydü ki hepiniz bunun tek çare olduğunu bilerek kabul ettiniz, o dönemde kimsenin
bilmemesi gereken ve luplex krallığının tarihi boyunca saklanmış bir sırrı sadece sen, ben ve conrad
biliyorduk-"
"nedir o?"
cuslov soruya henüz cevap vermez, devam eder
"bu sırrın güvenliği için conrad senin hafızalarının kilidini aldı, daha doğrusu sen verdin.."
"onun hafızası kimin kilidi altında peki?"
"hiç kimsenin.. conrad en başından beri her şeyi biliyordu, hafızası ya da algılarıyla oynanmadı.."
latty *efendim!?* diyerek conrad'a dönerken genç adamın konuşma sırası gelmiştir, derin bir nefes
alarak latty'nin karşısına oturur, koltuğun kenarında, her an kalkacakmışçasına dururken dirseklerini
dizlerine yaslamış, elleri de sanki bir şeyi kırmaktan korkuyormuşçasına birbirine kenetlenmiş, bütün
ciddiyetiyle latty'nin gözlerinin içine bakar
"ne söylersem söyleyeyim, ne yaparsam yapayım bağırıp çağırmayacaksın-"
"bağırarak kadar gücüm kalmadı conrad, anlat-"
"ewan benim kardeşim."
latty'nin bakışları boşlaşırken cuslov conrad'a bakıyor, hafıza kilidinin açıldığını duyumsuyorken
latty başını eğerek cuslov'un elini tutar...

"gezegen savaşları bittiğinde eski dünyadan kurtulan tek dünyalı çocuk masalı tamamen yalan. ewan
ve ben başka bir evrenden geliyoruz, başka bir zaman dilimi, başka bir boyut, tamamen artık var
olmayan bir yerdeniz. savaş sırasında açılmış boyutların birinden kaçak girdik-"
"ne-neden?"

latty bütün gücüyle hatırlamaya çalışırken conrad uzanarak onun elini tutar
“sakin ol, kendini zorlama ben anlatıyorum, hepsi yavaş yavaş gelecek..”
latty derin bir nefes alırken conrad devam eder
“ewan’ın beşinci element olduğu doğru ve saklanması gerekiyordu, bizim yaşadığımız yer
cehennemdi latty, ewan asla hayatta kalamazdı, beşinci element olması ya da herhangi bir şey beni
ilgilendirmiyordu, o ölse başka bir denge seçilecekti, ama o benim kardeşim, o yüzden onu kaçırdım
ve güneş evrenine getirdim, başka bir savaşın ortasına düştüğümüzü gördüğümde de onu bir şekilde
marslı birliklerin yanına verdim, onlar eski dünyadan kurtardıkları güzel çocuğa taptılar, ben de
böylece kardeşimin hayatını kurtarmış oldum..”
latty usulca başını sallar ve biraz durmaları gerektiğini söylerken cuslov ona bir bardak su getirmiş,
latty alıp içerken conrad cuslov’a bakar, sonrasını kendisi halledebileceğini söyler, cuslov
diğerleriyle ilgileneneğini söyleyerek çıkarken conrad elindeki bardağı izleyen latty’e bakıyordur, iç
çeker...

“ben ewan’dan büyüğüm, çok büyüğüm hem de.. geldiğimiz yerde yıllarca savaştım, kardeşimin
doğumu umut olmuştu, o kadar büyük bir güçle doğan çocuk kurtuluş demektir, ama daha güçlerini
kullanacak zamanı bile olmadan onu buraya getirdim..”
“seni neden hatırlamıyor?”

conrad usulca sorulan soruyu aynı sakinlikle cevaplar

“unutturdum, görüntüsünü de değiştirdim, bana benzememesi için-“
“ama gerçek ewan sana benziyor..”
conrad başını sallarken latty ona bakıyor, artık bir çok şeyi hatırlıyor, ama yine de conrad’dan
duymak istiyorken sorar
“sen nesin? hiçbir şeye ihtiyaç duymadan bu kadar sene yaşayabildiğine göre..”
“bir çeşit iblisim, bizim evrenimiz sürekli yıkım ve savaş içindedir, en azından bir gün kendini yok
edene kadar öyleydi, ben çocukluğumdan beri savaşıyorum, ewan’ın da savaş iç güdülerini bu yüzden
kuvvetlidir..”

latty başını sallarken o kadar yorulmuştur ki başını arkaya yaslarken kimse onları rahatsız
etmiyordur, conrad sıradaki soruyu bekliyorken genç kadın konuşur
“sen şimdi ewan’ı seviyor musun?”
“kardeşimi seviyorum, evet, ama ewan bazen sinirlerime dokunuyor. ben yetiştirmiş olsaydım çok
farklı bir adam olurdu..”
“ama özünde aynı adam, ne olursa olsun senin kardeşin-tanrım çok garip..”

conrad gülümserken latty sorar
“ona söyleyecek misin?”
“hayır.. hiç bilmedi, şimdi de bilmesi bir şeyi değiştirmez, o kendini koruyabilecek duruma
geldiğinde ben zaten gitmiş olacağım..”

latty işte bununla oturduğu yerde doğrulurken conrad onu izliyordur, bir şey söylemez..

“ne demek gideceğim?”
“bu şimdi konuşulacak bir şey değil latty-“
“beni de mi bırakacaksınız?!”

conrad susarken latty’nin aklı başına gelmiştir
“ewan olayını kavramam zor olmuş olabilir, korunan sır vesaire, ama ikimizi gayet iyi biliyorum!
gideceksin diye beni kardeşine bırakmış olmanı da hatırlıyorum, o kadar şeyden sonra hala
gideceğim diyorsan aptalsın sen-daha kaç kere sana dönmem gerekiyor benim-hayatım tepe taklak
conrad-ewan umrumda değil, beni bırakamazsın.”

conrad bir anda üzerine atılan binlerce okla oturduğu yere mihlanmış, biraz sonra latty uzanarak
genç adamın dudaklarına yapışırken conrad gözlerini yumar, latty onu sıkıca öperek bırakır

“ewan’a bir şey söylemeyeceğim, söz veriyorum, yine.. ama gitme konusunu sonra konuşacağız ve sen vazgeçeceksin-“
“latty-“
“sus. hafızama kilit koymayı biliyorsun ama değil mi?”

conrad cevap vermezken latty onun saçlarını düzeltir ve gözlerinin içine bakarken conrad o upuzun ömründe neden dönüp dolaşıp yine bu kıza aşık olduğunu hatırlar..

SOUNDTRACK

CIARA FEAT CHAMILLIONAIRE – GET UP

“sen git biz arkandan bakarız john, dünyayı kurtar john, aman hasta olma john, hepiniz orda seks yapıyorsunuz adiler! götüm donuyor burda!” john binaya yumruğunu sallarken tepeden bir ışık yanıp söner, genç adam iç çekerek önüne döner, karlı arazide yürümeye devam ederken birden kulağında george’un sesini duyunca küfreder, kanındaki çip aktive olduğunu söylüyorken john kafasını kaşıyor, onlardan nefret ediyor, yürümeye devam ederken bir yere çantasını atar, üzerine uzanırken dürbünü çıkarıyor, mırıldanır
“köye bakıyorum, bekle..”
dürbünü ayarlarken george birilerine teşekkür ediyordur, john bakışlarını kısmış, mırıldanır
“kucak dansı mı alıyorsun-“
“kahve..” john da kahve isterken iç çeker, konuşur
“köy yaşıyor görünüyor, bazı yerlerde ışıklar ve oynayan gölgeler var.. scottan haber var mı?”
“düzenli rapor sunuyor, sen kendi işine bak..”
john cevap vermezken dürbünüyle bütün köyü tarıyor, mırıldanır
“damien ne yaptı?”
“ağladı..” john sırtırken george konuşur
“iyi, işini yapıyor.. buraya gelmedi, sormadı.. saatlik raporu iletiyoruz, resmi..”
john tamam derken mırıldanır
“kötü olduğumu falan söylemeyin-“
“kötü müsün-“
“değilim, ama mutlaka bir yerde olurum..”
george gülerken john kalkarak çantasını alır, köye ilerler..

---

john bayırı iniyorken birden yok yerden erkekler fırlar, silahlarını ona doğrulturlarken john korkmamış, böyle bir şeyi bekliyor, ellerini kaldırırken konuşur
“vurmayın! ben de burdanım!”
adamlar onun çantasını alır, genç adamı döndürerek kolunu ve ensesini açarken john geçici dövmelelerini gösterir, adamlar onu bırakırken sorar
“nerden geliyorsun-“
“lenartadan, her yer mikrop dolu-“
“senin kapmadığını nerden bileceğiz-“
“kapan 12 saatte ölüyor, ben 2 gündür yoldayım..”
adamlar onu inceliyor, geçmesine izin verirlerken john sorar
“silahları nerden buldunuz?”
büyük siyah adamlardan biri gülerken cevaplar
“biz her şeyi buluruz adamım.. kafa çalışıyor.. klon olsa bile..”
john yürürken ona bakar, sonra tekrar devam ederken george james’i çağırımlarını söylüyordur..

---

james onu ve bunu imzalıyorken hayatı sıkıntıyla geçmeye başlamış, en azından masada höt ve de zöt dediğinde koşturan adamları varken birileri koşarak içeri girer, nefes nefese konuşur
“senor, senor george sizi istiyor, acil-“ ilerdeki damien o tarafa dönerken james kalkarak çıkar, damien da onunla giderken james adamı engelleyemeceğini biliyor, kapıyı iterek mırıldanır
“ne var, john üşüdü mü-“
“adamların silahları var, ve klon olduklarını biliyorlar..”

james peki derken damien sorar
“john iyi mi?” george başını sallarken damien da peki der..

SOUNDTRACK BOND – STRANGE PARADISE

---

scott karantina altına alınmış yerleşkeye girdiğinde yeni bir kimliği, işi ve evi vardır. gerçek sokaklardan hiçbir farkı olmayan sokakta ilerliyorken üzerindeki giysiler her zaman giydiği şeylerdir, kaldırımlarda koşarak oynayan çocuklar, bisiklete binen delikanlı ve genç kızlar, her sabah arabalarıyla çıkarak işlerine giden anne babalar, gençler, yaşlılar..

her şey kusursuzca akıp gidiyorken kimsenin onları kırıp geçiren hastalıktan haberi yok gibidir, zaten olmaması da gerekiyordur, her gün aralarından kopup giden klonların hepsi için geçerli bir mazeret yaratılmış, huzur ortamı korunuyorken, bir şekilde herkes normal yaşamına devam ediyordur..

scott yolun karşısındaki evine bakıyor, yola bir adım atarken bisikletli çocukların biri geri çekilmesini bağırarak tam önünden geçer, genç adam bir adım geri atar, hala eve bakıyorken yolun boşaldığını hissettiğinde karşıya geçer, elindeki anahtarla kapıyı açar ve eksiksizce döşenmiş, karlı bir günde sıcak bir şekilde onu karşılayan eve bakarken iç çekerek içeri girer..

---

scott evde hızla dolaşmış, odaların yerini, giriş - çıkışları ve bütün pencerelerin ne taraflara baktığını belirlemişken lenartaya kısa bir rapor yollayıp arka bahçeye çıkmış, yan arazideki komşularının köpeğini boş havuza işerken bulmuşken hayvan onu görünce koşarak çalılardaki delikten tekrar evine dönmüştür..

scott köpeğin de klon olup olmadığını merak ediyorken çalıların arkasındaki bahçeye bakar, bahçesindeki karları küreyen orta yaşlı bir adam onu görünce elindeki işi bırakır ve gülümseyerek elini kaldırır

“hoş geldiniz, ev uzun zamandır boştu..”

scott hoş bulduğunu söyler, adam elindeki küreği bir kenara koyup eldivenlerini de çıkararak o tarafa doğru gelir, scott’a elini uzatır

“Elliot Katz..”

“James Rushmore, memnun oldum bay-“

“Elliot.. ben de memnun oldum james..arabamı sabah çalıştıramadığım için işi astım, karım dillere destan bir öğlen yemeği yapıyor, bize katılmak ister misin? tabii yapacak daha önemli bir işin yoksa..”

scott memnuniyetle kabul ederken elliot harika diyerek yarım saate kadar beklediklerini söyler ve eve girerken scott misafirperver adamın arkasından bakıyor, klonik ya da hastalıklı bir şey görmüyorken adamın adını lenartaya rapor etmek için tekrar içeri döner..

---

scott elliot’ın karısı March’ın uzattığı kahve kupasını alırken teşekkür eder, ama içmezken elliot kendininkinden büyük bir yudum almış, koltuğuna yerleşerek sorar

“ne iş yapıyorsun james?”

“mimarım..”

“ne güzel, ne güzel.. ben de muhasebeciyim, ama biraz tembel bir muhasebeciyim, emekli olmak için gün sayıyorum..”

scott gülümserken hala kahvesini içmemiştir, elliot farkında değil, sorar

“evli misin james?”

“hayır, şimdilik işimle evli sayılırım.. çocuklarınız var mı elliot?”

“maalesef, olacak gibi de görünmüyor, bir tane katy’miz var sadece..”

adının katy olduğu öğrenilen sevimli köpek kuyruğunu sallayarak başını elliot’a kaldırırken kendinden bir şey istenmediğini anladığında başını tekrar patilerinin üzerine koyar, scott köpeği inceliyorken yemek odasından march’ın sesi duyulur, elliot hadi bakalım diyerek kalkarken scott da dokunmadığı fincanı bırakarak kalkar...

---

scott yemek odasından içeri girer, march ona gülümseyerek tabakları düzenliyorken scott bir anda beline dayanan bir şeyi hissettiğinde kaşlarını çatır, biraz sonra ensesinde elliot'ın nefesini duyarken adam konuşur

“kimsin sen?”

scott masanın altından bir silah daha çıkaran march'ı izliyorken genç kadın az önceki mutlu ev kadını halinden çıkmış, elindeki tabancayı gayet düzgün bir şekilde scott'ın suratına doğrultmuşken genç adam şimdi ne yapacağını düşünüyordur...

“james rushmore, mimarım-bunları daha önce de söyledim-siz kimsiniz?”

elliot elindeki tabancanın burnunu scott'ın beline biraz daha ittirirken genç adam dişlerini sıkarak yutkunur

“silahlarınızı indirin, lütfen-beni kiminle karıştırdığınızı bilmiyorum-ben doğru söylüyorum, gerçekten..”

scott şimdi istese beline dayanmış silahı alıp karı kocayı odanın bir köşesine sıkıştırabileceğini biliyor, yine de korkmuş numarası yapmayı tercih ediyorken kimin kim olduğunu ve bu insanların neden silahlarına sarıldığını bulmayı umuyordur

“doğru söylüyorum, *yemin ederim*..”

march kocasına bakıyorken elliot bir an düşünse de sonra başını sallar, march silahını indirirken elliot da geri çekilir, scott rahatlayarak omuzlarını düşürürken elliot masanın etrafındaki iskemlelerin birini çeker, scott'a oturmasını işaret eder, genç adam korkulu bakışlarla otururken karı koca da karşısına geçer

“bak, üzgünüz, ama artık burada güvenlik denen bir şey kalmadı, bir haftadır aynı sokakta 4 ev boşaldı, her gün yeni insanlar geliyor, bazıları geldikleri gün ortadan kayboluyorlar-“

“ve bu size beni evinize çağırıp silahlarla saldırma hakkı mı veriyor?”

elliot tekrar özür dilerken march konuşur

“sadece son zamanlarda çok fazla saldırganlık ve değişim var, biz buna alışkın değiliz..”

“silahları nereden buldunuz?”

elliot ve march bakışırken scott klonların sanıldığı kadar kusursuz yaşamadıklarını anlamış, cevabı bekler..

“nereden buldunuz elliot?”

“bir tek silahlar değil, başka şeyler de var..”

“ne gibi?”

march yerinden kalkarak odadan çıkar, scott ve elliot bekliyorken genç kadın elinde bir kaç gazeteyle döner, hepsini scott'a uzatırken genç adam alır, her biri geçtiğimiz haftaların *gerçek* gazeteleri, bazılarının ana başlıkları, geri kalanların da ilk sayfaları lenarta'daki salgın haberiyle doluyken scott bunların buraya nasıl girdiğini anlamıyor, lenarta'nın yerleşkeye verilen medyayı çok sıkı kontrol ettiğini biliyorken gazetelerden başını kaldırır

“nedir bunlar?”

“söylendiğine göre bunlar biziz. lenarta'da yaşıyoruz ve klonuz, üstelik çok tehlikeli bir salgın hastalığın pençesindeyiz, dışarı çıkamıyoruz çünkü yönetim izin vermiyor..”

“ve siz bunlara inanıyorsunuz?”

elliot ve march cevap vermezken, ikisi de korkuyordur, scott yine gazetelere dönmüş, mırıldanır

“bunları size kim veriyor?”

“biz de kasabanın dışındaki bir adamdan alıyoruz, bunları direkt olarak sadece o alıyor..”

“adının adı nedir?”

“neden bilmek istiyorsun?”

scott gazeteleri bir kenara bırakır ve karı kocaya bakar

“eğer böyle bir şey gerçekse ben de bunun bir parçasıyım demektir, bu adamın doğru söyleyip söylemediğini nereden bileceğiz? belki bu gazeteleri kendisi basıyor-“

“basmıyor, ona veren adamı gördük..”

“kimmiş?”

“adını bilmiyoruz, uzun boylu esmer bir adam, bir gün tesadüfen gördüm sadece, jeremy de adamın adını bilmiyor-“

“jeremy?”

“bu gazeteleri ve silahları sağlayan adam..”

“soyadı yok mu?”

“grunt ya da grund.. hiç yazılı görmedim..”

scott hmmlarken çenesini kaşır

“ben de jeremy’le görüşmek istiyorum, gözlerimle görmeden inanmam ve eğer böyle bir şey varsa hastalanıp ölmek istemiyorum, ya da o klonlara ne yapıyorlarsa, onları bana yapmasınlar..”

elliott ve march başlarını sallarken scott şimdi gidip gidemeyeceklerini soruyordur, march kocasına bakarken elliot onun elini tutar ve scott’a döner

“pekala, ama jeremy bundan pek hoşlanmayacak..”

“ben de sizden biriyim elliot, herkes gibi benim de bilmeye hakkım var, değil mi?”

elliott ona hak verirken march dikkatli olmalarını söyler, genç adam söz vererek karısını öper ve scott’la odadan çıkarken az önceki ses kayıtları eksiksiz bir şekilde, eş zamanla lenarta’ya ulaşmıştır...

“grund ya da grunt, ikisini de deneyin..”

edward colm’a isimleri vermiş, genç adam veritabanına girerken george edward’ın yanına gelmiştir

“henüz öğrendim, yapmamız gereken bir şey var mı?”

“klonlara klon olduğunu öğreten adamı bulmak dışında, hayır.. biz jeremy denen adamı

araştırıyoruz, nedir kimdir, kimin genlerinden klon olmuş, ne tip güçleri var, vesaire..”

george pekala derken edward black’in nasıl olduğunu soruyordur, şimdilik dağlarda kamp yaptığını öğrenirken colm biraz sonra elinde jeremy grund’a ait bilgilerle gelmiştir, george’a da bir kopya uzatırken genç adam teşekkür ederek alır ve onlar adamın kim olduğunu öğrenirken scott komple teorilerini yayan adamla tanışmak için yola çıkmıştır..

“burası...”

elliott arabayı kuytu bir köşeye park etmiş, scott’la beraber inerken genç adam etrafına bakıyordu, kasabanın dışında, varoş bir mahallede tek tük evler vardır, bazısından soluk ışıklar sızıyorken bu insanlara ne olduklarını her kim sızdırıyorsa çok güzel bir nokta seçmiştir, zira burada yaşayan herkes böyle sefil yaşamaktansa klon olduklarını ve burada esir olduklarını düşünmeyi tercih edecek kadar fakirdir..

elliott ve scott derme çatma bir evin kapısına geldiklerinde elliot kapıyı çalar, yanındaki adama bakarken konuşur

“kendisi basacak kadar çok teknolojiye sahip değil, değil mi?”

scott başını sallarken birazdan kapı aralanır, suratsız bir adam ikisine bakıyorken bir an scott’ı

inceler, sonra elliot’a döner

“kim bu?”

“o da bizden jeremy, girebilir miyiz?”

jeremy scott’ı yine şöyle bir süzer, sonra kapıyı açarken elliot önden girer, scott da onu takip ederken zehirin yayıldığı yere girer..

---

pierce esniyorken james ona vurur, genç adam toparlanırken hala onunla konuşmuyor, dikleşirken sorar

“bilmeleri o kadar da büyük bir şey mi? bir şekilde öğrenmiş olabilirler, dövmeyle geziyorlar..”

luther çok alışılmadık bir durum değil diyorken rebecca cevaplar

“hepimizin iki gözü var, neden iki gözümüz var diye araştırmıyoruz.. onların da hepsinin dövmesi var, neden dövmemiz var diye araştırmıyorlar..”

pierce sorusunu yutar, bir daha sormaya da korkarken opal konuşur

“bir şekilde öğrenmiş ve unutmamışlar.. klon olduğunu öğrenen klonları ne yapıyorsunuz?”

luther ona dönerken cevaplar

“uysalsa, klon olduğunu bilenlerin kesimine alıyoruz.. yok değilse ve habitatına zarar verecek bir durumdaysa, diğer yarıyı da kabul etmiyorsa uyutuyoruz..”

loret rebeccanın omuzlarının sertleştiğini görünce james mırıldanır

“bunların uyutulması lazım yani.. ama kaçmışlar.. uyutucu timin lideri kimse getirin, konuşalım, adam bir şeyleri kaçırmış ya da para almış, belli.. diğer konu neydi?”

opal silah derken luther cevaplar

“o konuda bir bilgim yok maalesef.. silah lenartada sınırlıdır, ulaşmak da iş ister.. binadaki silahların sayısında da eksik yok, onlar farklı bir yerden gelmiş..”

james ona bakıyorken pierce mırıldanır

“gezegene giriş olmadığını söylüyor..”

luther *ama bir şekilde olmuş* derken james iç çeker..

---

john genç ve güçlü, silah da kullanmayı bildiğini söylediğinde ilgi çekmiş, kampta ilerlemişken george ve tartışan diğerlerinin gürültüsünü duyuyordur ama netlikten uzak bir alandadırlar, john çevresini inceliyorken ona verilen battaniyeyi katlıyor, daha bir evde kalmayı hak etmemiş, uyku tulumunun içine girer, battaniyeyi de içine tıktırır ve yatarken herkes evlerine girer, kapılar kapanır, ışıklar sönerken genç adam gökyüzüne bakıyor, derin bir nefes alırken diğerlerini dinler, james bir şeyler söylüyor, george cevap veriyor, gerideyse raporlar ve sinyaller duyuluyordur, john gözlerini kapatarak sinyallerin ritmik sesine kendini bırakırken bir şey olursa george bağırarak onun dikkatini çekerdir, yana dönerek kıvrılırken o konuşur

“hey..”

john gözlerini açarak ileri bakarken damien hattı odasına yöneltmiş, arkasına yaslanır..

“diğerleri günlük raporları konuşuyorlar, scott da rapor bıraktı, durumu iyi merak etme.. uyumak üzeresin, gürültü dinleme diye buraya aldım, ben de çalışıyorum..”

john hafifçe gülümserken başını tulumun yastığına yerleştirir, damien sayfaları gözden geçiriyor, imzalarken bir süre konuşmaz, onun nefeslerini dinlerken john da aynı şeyi yapıyordur, damien bir süre sonra bir kutuyu açar, iki yüzüğe bakarken mırıldanır

“Kenrich-Black mi, Black-Kenrich mi daha güzel sence?”

john hafifçe gülerek boynunu kaşırken damien da gülümser, konuşur

“ben daha büyüğüm.. ayrıca generalim.. ve dövüşsek seni yenerim-“ john öksürürken damien sırtarak arkasına yaslanır, cevaplar

“pek de karşı çıkabileceğin bir noktada değilsin ajan black..”

john gülümserken damien dikleşir, konuşur

“uyu hadi.. yarın yorucu olacak..”

john gözlerini kapatırken damien yeni bir dosya açar, içeri giren jensen konuşacakken damien sesi kısar, devam etmesini söylerken jensen girer, yeni raporlar hakkında konuşurken onlar johnu duyar, ama john onları duymuyor, uykusuna dalar..

“BLACK, KIPIRDA!”

john gözlerini açarken george oturuyor, günaydın derken john küfrederek dikleşir, george gülerken konuşur

“sevgilin senden saatler önce kalktı john, nişanlın mı demeliyim-“ john bir küfür daha sunarken kollarını kütürdetiyordur, george bir yudum alırken bilgisayardan çıktılara bakıyor, mırıldanır

“adam bazen robot gibi çalışıyor, efsaneye göre uykusuz 20 gün rahat rahat gidiyormuş, kassa 1 aya çıkartıyormuş, loret bile 2 hafta sonra sapıtıyor..”

john bir şişeden su içiyor, buz gibi su soluk borusundan inerken borunun ve ciğerlerin varlığını ona hatırlatır, john ciğer ağrısıyla tıkanırken george devam eder

“her neyse, dün gece biz de uyumadık john, araştırma yaptık, scottun da söylediğine göre klonların bir kesiminde silah var, diğer kesimi de klon olduğunu ya biliyor ya da öğrenmeye başlamış..”

john tulumu katlıyorken george mırıldanır

“arkasında kim var bilmiyoruz, ama bir adam bu bilgileri sızdırıyor, gazete falan veriyormuş, sizin grubun lideri de herhalde öyle bir yolla haberdar oldu, bilmiyorum.. sen bileceksin, senin işin..”
john gözlerini devirirken george devam eder

“evet, kıpırda.. açım.”

john iç çekerken çantasını sırtına vurur..

“burda mı kalacaksınız?”

“neden kalmayalım? hastalık buraya gelmedi-“

“ama bu tarafa geliyor.. iç kesimler daha güvenli değil mi?”

adamlar kendi aralarında konuşuyorken john dudak okuyor, ilerdeki birinin fikrini söyler

“hem artık toplantılar da başladı, isyan çıkacak, siz katılmayacak mısınız?”

liderleri ona döner, john mırıldanır

“bir köşede oturursak gelip bizi vururlar.. bu davada tarafsızlık olmaz, biz ve onlar, karşı karşıyayız.. hepsi senorun yüzünden, o kendi sarayında hüküm sürüyor, biz burda götümüz donuk yaşıyoruz..”

hepsi yavaş yavaş gaza geliyorken john senorun sesini duyar, james mırıldanır

“sarayımı özledim.”

john gülümserken grubu izliyor, cevap vermez..

---

andrea’nın yattığı yatak genç kadına bütün gece büyük gelmiş, ne zaman elini atsa boşlukla gözlerini açmışken iç çekerek tekrar uykusuna dönmüş, gece boyunca saçma sapan bir karın ağrısı çekmiş, ama uykusu daha ağır gelmişken sabah güneş yüzüne vurarak uyandığında yatağın diğer yarısı yine boştur, genç kadın gözlerini ovarak dikleşirken başını indirdiği anda kendine ait olamayacak kadar kocaman olmuş karnını görürken gözleri büyür, bir an sonra aklı yerine geldiğinde korkuyla haykırır...

“ANDREA!”

sienna ve flasler kendilerini genç kadının odasına attıklarında andrea örtüleri iterek ayağa fırlamış, elleri kolları titreyerek karnını gösteriyorken sienna da dehşetle karnı burnunda olan kadına bakıyordur, andrea ağlayacak, *bu nedir!* diye bağıryorken sienna genç kadını sakinleştirmek için atılır, flasler diğerlerine haber vermek için koşarken andrea korkuyla ağlayarak siennaya tutunuyordur..

---

andrea derhal ultrasona alınmış, irina her ne kadar genç kadının şeytani bir şey taşımadığını söylese de bir gecede karnının burnunda olmasına şimdilik bir sebep bulamıyorken zeka tanrıçası cevabı arıyor, andrea siennanın eline yapışmış, vien’in karnındaki şeye bakmasını izliyorken vien ekranda gördüğü küçük suratı gösterir

“işte burada, yüzü..”

andrea ağlayarak başını çevirirken sienna ahlıyordu, vien biraz daha incelerken ufaklığın bir kız olduğu anlaşılır, andrea bunların hepsine normalde çok sevinebilecekken şimdi aklını kaçırmış gibidir, daha dün hiçbir şey yoktur, bugün kalkıp nasıl 6 aylık hamile olabiliyordu, 6 aylık! her an doğurabilecekken vien bebeğin gayet sağlıklı olduğunu, kalp atışlarının çok düzenli olduğunu söylüyordu, o sırada içeri irina girdiğinde andrea bir açıklama duymak için tanrıçanın gözlerine bakıyor, adeta yalvarırken irina gülümsediğinde sienna rahatlar, andrea nedir diye sorarken genç kadın elini toprak kıranın şişmiş karnına koyarak konuşur

“sen toprak kıransın andrea, hayat topraktan gelir ve sen bir hayat vereceğin zaman biraz daha çabuk veriyorsun, bu kadar.. korkulacak bir şey yok, bebeğin çok sağlıklı ve tertemiz, aydınlık bir ruha sahip, kimbilir annesinden nasıl aydınlık güçler alacak..”

andrea irinayı dinliyor, ama bir yandan da ağlıyorken güzel tanrıça genç kadının elini tutar ve dokunmaya korktuğu karnına koyarken andrea titreyerek bir nefes alır, o sırada kızı onun eline bir tekme atarken andrea ağlayarak siennanın eline asılır, bebeği ona kendince merhaba diyorken irina korkudan neredeyse aklını kaybetmiş genç kadına sarıldığında andrea sakinleşir, eli hala karnında, irinaya tutunurken sienna gözleri dolmuş, elini ağzına kapatarak gülümser...

SOUNDTRACK BOND – ALLEGRETTO

---

mihann şehri genç adamın önünde uzanıyor, john bayırı iniyorken dürbüne ihtiyacı yoktur, görebiliyordur, şehir ayaklanmıştı..

her yerde yanan binalar, sallanan bayraklar, flamalar, john üzerlerinde ne yazdığını görmüyor, alev almış sallandırılan çarşafklar, son gaz giden arabalar, çarpışmış arabaların etrafındaki kırık camlar ve sızmış benzin kokusu, yağmalanan evler, mağazalar, binalar.. ağlayan çocuklar..

john yürüyorken daha önce çok asi şehir görmüş, bunun da bir farkı olmadığını düşünüyorken adımlar şehir merkezine gidiyordur, john gergin, akıntıya uyar..

---

bir süre sonra andrea'nın odası kalabalık, herkes genç kadının bir anda oluşmuş hamileliğinin şokuyla bakıyorken latty konuşur

“oreon’a dönmelisin andrea, burası güvenli değil-“
“hayır-hayır scott olmadan hiçbir yere gitmiyorum..”

genç kadın hala korkuyor, ultrasondan çıktığından beri elleri karnından çekilmiyorken herkesin asıl düşüncesi scott bunu öğrendiğinde ne olacağıdır, klonların isyan tehditleri yetmiyormuş gibi bir de sevgilin şu anda 6 aylık hamile denildiğinde genç adamın ne yapacağı kestirilemiyorken şimdilik bir şey söylenmemiş, toprak kıran ve dünyaya gelmek için sabırsızlanan bebeği lenarta'da bütün gözlerden sakınılıyorken, colm hızla içeri girdiğinde bütün gözler ona döner

“mihann'da ayaklanma şiddetlendi, merkez'e doğru yürüyüş başlıyor..”

herkes nefesi kesilerek andrea'ya dönerken genç kadın scott'ın gittiği yerin adını duyduğunda karnını biraz daha kavrar, gözleri dolarak sakin olmaya çalışırken herkes bir anda hareketlenmiş, her kafadan bir ses çıkıyorken andrea gözlerini kapatarak hiçbirini duymamaya çalışıyordu...

---

george johnun özel şifreli mesajını dinliyorken mors alfabesi değil de, john alfabetesidir bu, george bir kulağı onda, bakışları duvarda, dinlerken konuşur

“büyük şehir, tamamen yıkılmış, yağmalanıyor-isyan hazırlığı var, liderleri belli değil-arıyorum-çok gergin, çok-ne? çok kalabalık-çok kişi var, herkes biliyor, kızgınlar-üşüyorum-gerizekalılar- tamam john anladık..”

george kulaklığı indirirken james mırıldanır

“isyan yapacaklarsa buraya yapacaklar demektir, tamamen bakir kısımlar varsa onları toparlayın, kapatın ya da kaldırın..”

luther onaylarken james üst lobide lenarta gezegeninin haritalarını inceliyor, konuşur

“bu iş artık bilimsel kriz olmaktan çıkmaya başladı, ayaklanmaya gidiyor, bunu da masa çözer, oreonun işi başından aşkın, ne işi olduğunu anlamasam da, bana isyancı grupların olası psiko ve sosyo tahlillerini getirin, lorete, inceleyeceğiz.. diğerleri de nüfuslarla ve rakamlarla ilgilensinler, sizler de oreona gidin ajancılık oynayın ne halt çeviriyorlar kontrol edip gelin..”

norman ve kate oraya giderken diğerleri de işlerine döner, james haritayı, kırmızı noktaları izliyor, düşünüyorken brian mırıldanır

“bu kadar kırmızının yan yana gelmesi nadir olur.. ve sadece bir taraf kazanır, biliyorsun..”

james iç çekerek başını sallarken cevaplar

“biz olsak sevinirim, damien nerde?”

brian çenesiyle gösterirken james o tarafa uzaklaşır, brian kırmızı noktaların değişim kayıtlarını inceler..

---

charlize iskemlelerden birine oturmuş, raporları öylesine okuyorken pierce yanına çöker, kendi raporlarını da onun önüne atarken charlize alarak düzenlemeye başlar, mırıldanır

“irina kayıp.. oreonda bir şeyler dönmüş, ona bakmaya gitti.. james duymasın, kızmaya başlıyor..”

“james zaten *canım*, devamlı bir gözü oreonda..”

charlize ona bir bakış atar, pierce kızgın, kollarını kıvırıyordur, charlize mırıldanır

“kıskandın mı juane?” pierce ben mi derken dosyaları alır, kalkarak uzaklaşırken charlize onu ondan iyi tanıyor, sırtırtırken ilerdeki jameşe bakar, genç adam damienla konuşuyordur, charlize lütfederek kalkar, o tarafa gider..

“anladım.. anladım, tamam..” damien notlarını almış, dönerek uzaklaşırken james gömleğinin düğmesini açıyordur, charlize’i görürken hımlar, genç kadın onun yakalarını düzeltirken konuşur

“juane seni kıskanıyor..”

“yine mi? bu sefer ne olmuş, senle mi görmüş?”

charlize onun yakalarını çekerken james susar, genç kadın açıklar

“öylesine değil.. kızdırmışsın, buram buram kızgın kıskançlık yayıyor.. konuşmadınız mı hala?”

james kaşlarını çatarak ilerdeki pierce’a bakarken pierce opalle konuşuyordur, james mırıldanır

“ben aştık sanıyordum, hala orda mı o?”

“öyle görünüyor.. juane paylaşmaktan hoşlanmaz..”

james ona bakar, charlize kaşını kaldırır ve uzaklaşırken james iç çeker, yanına gelen lorete mırıldanır

“dünyayı döndür, evreni döndür, çocuklara bak, oreonla uğraş, karını mutlu et, size bak, bir de kıskançlıklarla uğraş..”

lorete seninki de hayat mı derken profilleri ona uzatır, james alırken yürür..

---

scott lenarta’da yaşananlardan şimdilik habersiz, mihann’daki halkın yavaş yavaş silahlandırılmasını izliyorken kendine uzatılan bir sırt çantasını ve bir tabancayla yedek şarjörleri alıyordur, elliot ona kullanmasını bilip bilmediğini sorarken scott göstermesini istemiş, elliot şarjörleri takıp nasıl tutulacağını gösteriyorken scott onu izliyor, aynı zamanda etrafını inceliyorken oluşan küçük takımların başkanlarını aklına kazıyordur, jeremy hepsini toparlıyor gibi görünürken scott onu kimin yönettiğini merak ediyor, ama gizemli adam ortaya çıkacak gibi görünmüyorken elliot şarjörü tekrar çıkarmış, silahı tekrar scott’ın eline tutuşturup yapmasını söylemişken genç adam zaten bildiği şeyleri yapar, namıluu doğrultarak elliot’a bakarken adamın hoşuna gitmiş, bir tek onun değil, herkesin gözünde anlamsız bir zafer parıltısı varken scott etrafına bakar, istisnasız bütün şehir sokaklara dökülüyorken herkes *kendi evlerini* yağmalıyor, her şeyin yalan olduğunu söyleyen nidalar atıyorken scott derin bir nefes alarak kendi grubunu takip eder..

---

john mihanndan çıkışlarda ilerliyor, kulağında george ona andreanın hamileliğini, scottun şimdi eve dönmesinin daha da zorunlu olduğunu anlatıyorken john adamı daha görmemiştir ki arkasını kollasın, onun daha mihann’a gelip gelmediğini john alfabetesiyle sorarken geride grubun başkanlarından biri

mekanik tarama aletini çalıştırmıştır, john baş ağrısıyla öne eğilirken geri döner, adam ona bakarken john konuşur

“o da nesi,-“ adam ona ilerliyorken john acıyı daha da hisseder, masada alarm seslerini duyarken bir yerden suratına bir şey vurulur, son duyduğu şey bağırışlar olur

“HAİN VAR! İNSAN VAR!”

“BULDULAR! F2!”

güvenlik bölümü bir anda delirmişken mia bunu duyunca geri döner, koşarak merdivenleri tırmanırken üst lobiye dalar, bağırır

“JOHN’U BULDULAR!”

james ona dönerken damien da hızla genç kadına bakar, edward sorar

“nasıl, kaç-“

“F2-“ edward beyazlarken damien plutoyla oreonun ortak kodlarını bilmiyor, onun ne olduğunu sorarken edward mianın yanından geçerek merdivenleri iniyordur, james de bilgi talep ederken mia cevaplar

“kızgın grubun içinde yakalandı, esir olacak ve muhtemelen öldürülecek demek..”

damien beyazlarken pierce onun kolunu tutar..

SOUNDTRACK JAMES HORNER – THE SINKING

“john-“

“john duyuyor musun-“

“john cevap ver-“

“oreon arıyor john-“

“masa konuşuyor john,-“

bir sürü frekanstan yayın yapılıyorken hiç biri cevap vermiyordur, damien kızgın bir arslan olmuş, dört dönüyorken james yüzü ciddi, elleri standda, olanları izliyorken pierce kenardadır, küslükler şu anda unutulmuşken kapı açılır, latty içeri girerken herkes genç kadına bakar, genç kadın konuşur

“yapabileceğimiz bir şey var mı?” james ona bakarken loreet cevaplar

“edward da yardımlarını sunuyor latty, şu anda yapılabilecek tek şey scottla bağlantıyı kopartmamak, ve hazırlanan ekiplere yardımcı olmak.. araştırmalar ya da oreon klonlarının yapısını umursamayarak içeri dalış operasyonu yapacağız-“ latty başını sallarken elbette diyordur, opal *formaliteden* kağıtları ona uzatırken latty göz gezdirir, imzalarken conrad içeri giriyordur, sorar “ne yapıyorum-“ damien ona dönerken diğerlerinin konuşmasına fırsat vermeden cevaplar

“komutanın nerde asker?” conrad ona bakarken konuşur

“bilmiyorum efendim, o yokken ben komutadayım-“

“güzel, birliklerinizi hazırlayın, masa lenartada dağılışa geçiyor, oreonun korunmasını oreona bırakacağım, tam takım düzen ve birlik açıklanmasını istiyorum, eksik çıkarsa komutanınızı değil sizi yargılarım asker..”

conrad selam verir, dönerek çıkarken latty endişeyle kağıdı opale uzatırken opal sessiz, damien izliyordur, myra kıranların kapıya dizildiklerini görürken o tarafa ilerler, onlarla beraber üst lobiye geri dönerken yine de çalışmaya devam etmeleri gerektiğini onlara anlatır..

“HAIN VAR! İNSAN VAR!”

scott bir anda sesin geldiği yere dönerken etrafındaki klonlar onu iterek o tarafa doğru koşuyordu, scott da bir an sonra milleti yararak o tarafa koşarken adam akıllı dövülen birini gördüğünde bir kaç kişiyi daha ittirir, yerde suratı dağıtılan adamın john olduğunu gördüğünde gözleri büyürken lenarta’ya F2’nin yollandığını biliyor, kalabalıktan sıyrılırken bir kaç şakşakçı dışında herkes merkeze yürüyüş için toplanmaya devam ediyordu, scott ellerini saçlarına sokarak etrafına bakıyorken ne yapması gerektiğini düşünüyordu..

---

scott isyancıların arasından sıyrılıp yağmalanmış bir eve girer, üzerinde ne kadar alıcı, verici, tel, mikrofon, şu ve bu varsa çıkarıp tualete atarken sifonu üzerine çeker, tualete zaten tıkanmış, taşmaya başlarken scott aldırmadan evden çıkar ve tekrar kalabalığa karışırken eğer john için bir şey yapmak istiyorsa ilk yapması gereken yakalanmamaktır, ilerdeki gruptan biri ona hızlı olmasını söylerken scott koşar adımlarla onlara katılır..

---

ewan üst lobiye giriyorken conrad da diğer kapıdan giriyordu, myra, tanrılar ve kıranlar oradayken conrad yürüyor, konuşur
“johnu bulmuşlar, F2, kenrich bütün ordu planlamasını istiyor, tamam dedim, bir şey olursa beni yargılayacak merak etme-“ ewan kim ne derken conrad onu döndürerek yürütür, genç adam itiraz etmezken ikisi bir masaya çöker, conrad hem anlatıyor, hem görevliyi tartaklayarak uzaklaştırmış, bilgisayara oturuyorken ewan olanları öğrenir, sonra dönerek o da güvenlik kısmına giderken conrad da çıktıyı almış, koşarak onu takip eder..

“ELLENLA BAĞLANTI KESİLDİ!”

latty hızla o tarafa dönerken görevliler beyaz, aynı frekanslardan bu sefer ellen için konuşuyorlarken ashley öne çıkar, konuşur
“ne demek?! nasıl kesildi-“
“hepsi bir anda, kan dahil, ne yaptı bu çocuk-“ edward kaşlarını çatıyorken george kesilme anlarını inceliyor, mırıldanır
“arada salise farkları var, ya öldürüldü ve yakıldı, aynı anda, ya da bilerek bir etkilime söz konusu-“
latty yutkunuyorken ewan içeri girer, konuşur
“durum nedir-“
“ellen da F6,-“ conrad içeri girerken *efendim* der, damien sinirlenmeye başlıyor, uydu raporu isterken lenartanın uydu taraması dışında olduğunu öğrenince cevap vermez, james onun doldurduğunu görüyorken konuşur
“sakin olun.. burası dar olmaya başladı, lobiye taşının.. hadi..”
herkes dönerek toparlanırken görevliler önden koşturur, yetkililer takip ederken kapılar açılır kapanır, adımlar ilerler..

---

john kan tükürürken elleri yerde, karları eziyor, beyazlığın ortasına düşen kırmızı lekeye bakarken bir an güzelliğine hayran olur, o sırada karnına yediği bir tekmeyle gerçek dünyaya dönerken sesler geri döner, genç adam düşerken ‘İNSAN! İNSAN! İNSAN!’ anlayabildiği tek kelimedir, belki de onu belirttiği içindir, john bencil bir adamdır, sırtırken ahlara, suratına bir tekme yerken bu işin gittikçe çirkinleşmeye başladığına karar verir, artık dönüşü de olmayacağını anlarken kalkar, onuruyla yakalanmak için cevap vermeye başlarken adamın suratına kan tükürür, sonra o suratı alıp yere yapıştırır, üzerine basarak ilerlerken arkasındaki klon manyağı bağırır, john önüne geleni dövmeye başlarken evet, ajanlar bu adam olmak istiyorlardır, haklılardır.

“NE DEMEK SCOTT DA GİTTİ-“ andrea bayılacak gibi olurken eidan onu tutar, bağırırken franco da ona yardım eder, ikisi genç kadını oturturken james içeri giriyor, onun hamile olduğunu görünce bir an geriler, sonra konuşur

“hamileyi uzaklaştırın, diğerleri! işime yaramayacak herkes gitsin, kimseye kızmayacağım, duygusal travmalar masada olmaz, iş bitince köşenize çekilip ağlarsınız...”

herkes senora bakıyorken masa elemanları yerleşiyordur, görevliler kovulmuş, her yer siyah bilgisayarlarla doluyorken james devam eder

“şu andan itibaren bu katta kalıyorsanız, kraliçeniz dahil masa çalışanısınız demektir.. hepiniz liderlerin sözünü dinleyecek, uygun davranacaksınız.. küslükler unutulacak, aşklar gömülecek, kavgalar tarihe karışacak.. ne zaman ki john ve scott bu kapıdan, ya da bize ait herhangi bir kapıdan içeri girer, istediğiniz kavgayı ya da seksi yaparsınız, anlaşıldı mı?”

hepsi anlaşıldı derken james güzel der, konuşur

“masa acil planı devrede, başlayın..”

herkes otururken edward ve george komutaları ister, damien james’in yanında, kıpırdamıyorken james ona döner, konuşur

“damien, onu bulacağız.. john kolay kolay ölmez.. ölse john olmazdı..”

damien ona bakar, mırıldanır

“umarım.. ölürse bu gezegeni yıkarım, *senor*..”

james başını sallar, gitmesini işaret ederken general uzaklaşır, james elleri belinde, yine ellerini beline koymasına gereken bir durum çıktığını anlıyor, iç çekerken çalışan aralarına bakar..

---

ewan listeleri alıyor, hepsini sırayla duvara raptiyeliyorken latty bir süre onu izler, genç adam sabırsız, listeyi onun elinden sökerken konuşur
“uyan latty!” latty onun adını kullanmasıyla ayılırken özür diler, dönerek diğer listeleri duvara raptiyelerken conrad gelmiş, konuşur
“bunlar da sonuncular-“ ewan alarak duvara yapıştırırken latty conrada bakar, conrad ona bir bakış atıp uzaklaşırken latty ilerdeki jamese bakar, genç adam elleri belinde, çevresini izliyordur, lattyyle gözgöze gelirken başını sallar, latty de onaylarken kaptanına döner, ewan listeleri inceliyor, konuşmaz..

“ona ne yapacaklar?”
“kime?”

elliott ve scott kalabalık bir grubun içinde ana meydana ilerliyerek onlar acemi gruptur, asıl dövüşen ve silahlı olan grup arkada john’la ilgileniyorken scott kendi grubunun önden yem olarak gönderileceğini biliyor, asıl problem o değilken diğer grupla aralarının açılmasını istemiyordur..

“insana..”
“muhtemelen öldürecekler-yürü hadi çok geride kaldık..”

scott itiraz etmeden yürüyorken ne yapıp edip arkada kalması gerekiyordur, bir an sonra belindeki silahı çıkararak elliot’a doğrultur

“HAYIR!”

elliott ona döndüğü anda suratına doğrulmuş namluyu gördüğünde ilerleyen kalabalık bir anda durmuş, arkadaki gruptan da bir kaç kişi tetikte bekliyorken scott bağıırıyordu

“İNSANI KURTARMAKTAN BAHSEDİYOR! İNSANI KURTARDIĞINDA ELİNE NE GEÇECEK ELLIOT!”

elliott etrafına bakarak scott'ın yalan söylediğini bağıryorken adam o kadar korkuyordur ki scott'ın elinin bir gıdım bile titrememesi onun güvencesi oluyorken kimse yerinden kıpırdamıyordur, elliot ne yapacağını şaşırılmış, dehşetle scott'a bakıyorken genç adam bağırımaya devam eder

“AMACA BAĞLILIĞIN BU MU ELLIOT?! NAMLUNUN KARŞISINDA KORKUDAN TİTREMİK Mİ!?”
“NE SAÇMALIYORSUN-BAKIN BEN BİR ŞEY YAPMADIM-“

ve elliot'ın sesi iki kaşının arasından başına saplanan bir kurşunla kesiliyorken acemi gruptakiler irkilerek cansızca yere yığılan adama bakıyor, arkadaki gruptan uğultular yükseliyorken scott *amaçlarına* ihanet etmiş adama büyük bir nefretle bakarak yere tükürür, ağzını elinin tersiyle silerken arkadan birisi acemilere yürümelerini bağıryordur..

---

john bir süre çok iyi gitmiş, gerçekten kendiyle gurur duyarken yine de 1'e karşı 1500 pek başarmadığı bir skordur, en nihayetinde yenilirken kafasına bir şey geçirilir, görüşü kapanırken john en çok bundan nefret ediyor, kurtulmaya çalışırken kollar onu tutar, ellerini bağlarken böğrüne bir yumruk yer, öne eğilirken itilir, yürümesi istenirken biri bağırır

“ONU LENARTADA KURBAN EDELİM!”

john hızla dikleşirken scottun sesini duyar, torbanın altında kaşını kaldırırken scottun teklifi alkışlarla karşılanır, insanın lenartada bina önünde kurban edilmesine karar verilirken john itilir, yürürken yalnız olmadığını biliyor, adım atar..

---

scott infazı en azından bir süre ertelemiş, grupta beraber yürüyorken bir an sonra biri el ense, onu kenara çeker, adını soyadını, yerleşkesini, dövmesini falan sorarken scott her şeyi cevaplar, grupta itile itile, her seferinde yeni bir soruyla en sonunda en arkaya giderken liderler buradadır, scott johnun gittiği kabileyi artık göremiyorken endişeli, yine de lenartaya kadar çok yol olduğunu biliyor, buradaki adamların sorularına cevap verirken johnun sapıtmamasını diler..

“andrea-andrea bana bak, sakın ol.”

andrea sakın olmayı reddediyor, *her şeyi* reddediyor, element odasında dört dönüyorken karnını tutuyordur, biraz sonra yorulduğunda diz çökerken bir eliyle yeri tutuyor, diğeri bebeğini hissediyorken sienna genç kadının yanına çöker, toprak kıran ağlayarak havaya tutunurken o hiç böyle hayal etmemiştir, onun rüyalarındaki hayat bu değildir, genç kadın göz yaşları arasında kendi kendine mırıldanıyorken büyük annesinin masallarıyla büyümüş küçük kız hiçbir mutlu sonu unutmamış, ama kötünün her mutlu sondan önce bütün gücüyle saldırmak için karanlıkta beklediği aklından uçup gitmişken şimdi her şey o kadar canını acıtıyordur ki, elindeki bütün güçle sadece ağlayabiliyordur..

---

john gecenin düştüğünü kuşların sessizliğinden anlıyorken bir süre sonra herkes buraya yerleşmeye karar verir, oturulurken ateşler yakılır, şarkılar söylenir, johnun başındaki torba çıkarken herkes onun suratına bakar, john tek gözü kapalı, diğerk gözleriyle onları inceliyorken ne var diye sorduğunda suratına bir yumruk yer, önüne dönerken biri onu saçlarından yakalar, kaldırarak sürüklerken konuşur

“biz durmuyoruz insan.. yürü.”

john onunla beraber yürürken dişlerini sıkar, ona vurulabilirdir, ama saçlarından çekilince canı çok yanıyordur, eve dönünce bu konuyu araştırmaya karar verirken yürümeye devam eder..

---

john gece boyunca yürümüş, scottun da buralarda bir yerlerde olmasını umuyorken geri dönüp bakamıyordur, baksa biri kafasına vurarak onu önüne döndürüyordur, john daha ne kadar

gideceklerini merak ediyorken ilerde, çok çok ilerilerde lenartanın beyaz ışıkları parlıyordur, john yürürken konuşur

“insanların hikayelerinde bir kızın sihirbazı aradığı bir hikaye vardır beyler, bilir misiniz? sarı tuğlalı bir yolda ilerlerler, bir korkuluk, bir teneke adam, bir de arslan-“

“ee, biz onlar mıyız, sen de küçük kız?”

hepsi gülerken john da sırtır, yürüyorken konuşur

“en sonunda ben kazanacağım ama-“ kafasından itilirken gülerek yürümeye devam eder..

---

küçük kızın ulaşmaya çalıştığı beyaz ışıklı büyük binada en üst katta bir general ışıklı masaya eğilmiş, lenartanın haritasını eski planlardan inceliyorken uzaysal düzlemsel planlara nasılsa herkes bakıyordur, genç adam farklı bir şeyleri arıyorken kalemle çiziyor, olası yolları planlıyor, bir klon gibi düşünmeye çalışıyorken o adamların johna neler yapabileceklerini hayal etmek istemiyor, ama onu bulduğuna hepsini onlardan fitil fitil getirecekken kimse john’a dokunamazdır, kimse ona vuramazdır, damien yine kanının kaynadığını hissediyorken yeni bir harita açar, dönerek gezegende uzayan karanlık dağlara bakarken orda burda yanan ateşleri izler, bir tanesinde john vardır, biliyordur, öldüğünü kabul etmez, dönerek çalışmaya devam ederken 20 günden daha fazla uykusuz kalabilirdir, gücü ikisi için de yeterlidir, çalışır..

---

john yere atılırken çevresindeki adamlar ellerinde sopaları, silahları, ona bakarak konuşurlar
“şimdi biz uyuyacağız..”

john peki derken adamın teki mırıldanır

“ama biz uyurken senin kaçmaman lazım..”

“kaçmam, söz.. sizden neden kaçayım, böyle güzel bir eşken-“ john bacağına inen tekmeye gülerken diğer adam konuşur

“kaçmamayı sağlasak iyi olur diye düşündük.. koşsan da yakalanabilir olmalısın..”

john onlara bakarken ilk defa korkar, *hayır* derken adamlar *evet* der, bir an sonra john haykırarak kendini geri atarken sesinin lenartadan duyulduğuna emindir..

---

damien hızla başını kaldırırken içinden bir şey kopmuştur, nefes alamazken james ona bakar, genç adam yutkunurken tekrar planlara döner, james onu izlerken mırıldanır

“damien, yeterli olmadığını düşünürsem seni bu görevliğine değiştiririm-“

“senor-“

“ben olsam sen beni bile değiştirdin.. o yüzden benden üç tane var..”

damien iç çekerken *iyi* olduğunu söyler, james onaylarken general işine devam eder..

---

john inliyor, hatta inlemiyor, *uluyorken* kırılmış bacağının acısı onu kör ediyordur, genç adam dönerek karlara elini bastırırken küfrediyordur, her dilde sayıyorken scott gerizekalısı nerededir, onu bu tip şeylerden koruması gerekiyordur, ona güvenmek bile hatadır, elin yeni mezun çömezi-

john bağırmasını yutarken gözleri kararır, kendinden geçerken son düşüncesi en azından bir bacağın kırıldığıdır, bir de sürünmek vardır..

SOUNDTRACK MORGAN – THE KING

“NASIL YAPARSIN!?”

biana elini savurarak favian’ı acıyla yere yıkarken genç adam dişlerini sıkıyor, nefesini toplamaya çalışırken biana saçları savrulurarak arkasını döner, odanın girişinde jose onlara bakıyorken genç kadın yutkunur

“ne istiyorsun?”

“her zaman ne alıyorsam onu biana, birliklerin biraz güce ihtiyacı var..”

genç adam su kırana göz kırparken favian ayaklanıyordur

“defol git jose..”

jose cık cıklarken biana favian’a döner

“sen bu işin dışında kal-“

“SANA NE YAPTIĞINI GÖRMÜYOR MUSUN! SENİN YERİN BURASI DEĞİL BIANA-“

“KES SESİNİ DEDİM!”

favian acıyla haykıarak kendinden geçer ve yere yığılırken biana kararmış gözlerle joseye döner, genç adam onu izliyorken biana bir kaç adımda onun karşısına gelmiş, simsiyah gözleri onu izliyorken narin elleri karşısında hareket bile edemeyen adamın boğazına dolanır, uzun parmakları akan kanı hissediyorken yüzünde şeytani bir gülümseme, karanlık boyutların sahibi adamın kanındaki bütün gücü çekerken jose hareket bile edemiyor, biana’nın elleri arasında öylece kuruyup gidiyorken su kıran bir anda içine dolan güçle sendeleyerek yere çökerken jose’nin cansız bedeni onun önünde yere yığılıyordur..

---

biana zorlukla annesinin yanına cisimlendiğinde lenalda kızının içinden yayılan karanlıkla inler, biana adeta yerde sürünerek yaşlı kadının eteklerine tutunurken biraz sonra ikisi el ele tutuştuğunda biana ağlayarak içinden çekilen karanlığı hissediyor, annesi her nefeste biraz daha güçsüzleşiyorken kızından temizlediği karanlık onu öldürüyordur, biana sarsılarak annesinin ellerine tutunurken lenalda onu bırakmıyor, titreyerek kızını esir eden son damlayı da kendine alıyorken tutuşu gevşediğinde biana ağlayarak yaşlı kadının yüzünü tutar

“anne, *annem*, *gitme*, beni bırakma...”

lenalda güçsüz ellerini kızının saçlarına koyarken bunca yıldır onu yiyip bitiren nefret ve kin’in üstüne josenin karanlığı da eklendiğinde yaşlı beden artık buna karşı koyamıyor, suyun saflığı kötünün gölgesiyle kirleniyorken biana biraz sonra gözleri kapanan annesinin dizlerine yaslanarak bütün gücüyle ağlıyordur...

---

ewan listeleri incelediği panonun karşısında durduk yere sendelerken bir an sonra dengesini kaybederek elini uzatır, ama tutunacak bir şey bulamazken bir an sonra gözleri kayarak kendini kaybederken conrad odanın diğer ucundan fırlamış, yere yığılan adamın başına çökmüşken james’le konuşan latty de elinde ne varsa james’e vererek o tarafa koşarken conrad’ın kollarındaki sarışın adam birazdan özüne döndüğünde latty elini ağzına kapatarak conrad’la göz göze gelir..

---

ewan’ın kendinden geçmesinden hemen sonra lenartada güç dengeleri bir anda sapıtmışken james bir de bununla uğraşamayacaklarını bağıyor, görevliler adeta feryat ederek oradan oraya koşturuyorken bir an sonra lobinin ortasında biana ve güçsüz bir favian belirirken, genç adam geldikleri gibi yere yığılır, göstergeleri inceleyen delora onu gördüğü anda koşarken biana ewan’ın tarafına bakıyordur, kimsenin kılı bile kıpırdamıyorken latty genç kadını izliyor, biana ona döndüğünde hızla bir nefes alıyorken kimsenin ölmediğini gören james’in sesi duyulur

“kaptanı alıp daha uygun bir yere götürün, latty..”

latty başını sallayarak ewan’a uzanırken biraz sonra biana da onunla beraber eğilir

“geri çekil..”

latty ellerini çekerek gerilerken biana conrad’a bakar, genç adam da ewan’ın başından uzaklaşırken genç kadın ewan’ın başını tutuyor, parmakları kahverengi saçlarda dolaşırken eğilerek dudaklarına dokunduğunda ewan içine dolan nefesle gözlerini açar, biana geri çekilerek gülümserken ikisinin bakışları birbirini bulduğunda ewan nefes nefese, onu izleyen kadının gözlerine bakar..

“black..black.. hey.. john, gözlerini aç.. benim, ellen..”

john hayal meyal duyduğu sese gözlerini açarken yine neresine tekme yiyecek, hangi kemiği kırılacak bilmiyor, daha da önemlisi ne zaman karlardan çıkarılıp kuru bir yere yatırıldığını da hatırlamıyor, olduğu yerde doğrulmaya çalışırken bacağının acısıyla inlediğinde scott onu omuzlarından iterek geri yatırır

“hareket etme-yat dedim black..”

john sonunda yataarken scott hızla konuşur

“senin başında beklemem için beni de seninle beraber bu çadıra attılar, şimdiye kadar üç kere kontrole geldiler, bir düzeni yok, beni tanıdığını belli etme, adımı bile unut, bir kaç kez sayıkladın, yarım saattir de uykunda konuşuyorsun ve bir daha yürümek istiyorsan bacağını hareket ettirme..”

john bu söylenenlere sadece küfürle cevap verirken scott onu uyandırmadan önce yaptığı işe döner, kırık bacağın yanında eğilerek destek olması için sert bir şeyler bağlarken john gözlerini açmış, çadırı inceliyordur, scott paçavralardan birini daha john’un bacağına bağlarken bir gözü de devamlı kapıdadır, fısıltıyla konuşmaya devam eder

“gün ıştır ışmaz yola devam edecekler, yarın öğlenden önce sınırdan içeri girmeyi planlıyorlar, üç kasaba adam ön birlik olarak yollandı, muhtemelen hepsi ölecek, arkadan benim ekibim gidiyor, onlar da 500’e yakınlar..”

john yine küfrederken resmen bir klon ordusu saldırıyordur, scott son paçavrayı da iyice sıkarken john acıyla inleyip bacağına uzanır, scott bacadan uzaklaşıp genç adamın görüş alanına girerken black ona bakıyor, aynı şekilde fısıldar

“sen buraya kadar nasıl geldin?”

“içlerinden birini hain olmakla suçlayıp öldürdüm, beni aralarına aldılar..”

john işte buna sevinmişken elinde olsa hepsini ateşe verecektir, ama arada o da yanarsa yaptığı şeyin bir halta yaramayacağını biliyor, şimdilik düşünce gücüyle hepsinin beynini patlatmayı umuyorken birazdan çadıra biri girer, john derhal gözlerini kapatırken scott silahını doğrulatarak ayağa kalkmış, adamı görünce indirir, durum raporu verirken adam bilinçsiz yatan john’a bir daha bakıp çadırdan çıkar, john’un gözleri açılırken scott’la göz göze gelirler...

“adam çok ateşli, sanki bunu bekler gibi bir hali var, isyan çıksa da lenartaya saldırsam diyor devamlı..”

patronlar çadırdaki james hakkında konuşuyorlarken her biri onun mükemmeliği konusunda hayrandır ama çaktırmıyordur, herhalde genetik kodlaması süper oluşturulmuştur, james onlara muhtemelen masada çalışması için üretildiğini söylediğinde kimsenin kuşkusu kalmamış, ayrıca masanın neden süper elemanlara sahip olması gerektiğini ve neden kendilerinin süper olmadıklarını da algılayamamışlarken patron konuşur

“insanla yalnız kalmasın, devriye devamlı değişsin, gidiyoruz..”

herkes ayaklanırken çadırlar kaldırılır, john'un bağıırışı duyulurken adamın canı gerçekten çok yanyor olmalıdır, sen bir kemiği kır, sonra bir de o bacağa devamlı tekme at, hayvanlıktır cidden, ayıp.

“ewan?”

ewan ona bakıyorken gözleri kocamandır, ne işi olduğunu anlamaya çalışıyor gibidir, zaman üst lobide durmuşken kendi acısını düşünen bir adam konuşur

“evet? birileri karar versin..”

herkes damienin sesiyle ayılırken james doğru diyordur, mırıldanır

“benim de kafam durdu, bu kim?”

“biana..” james siyah saçlı kadına bakarken genç kadın ayağa kalkıyordur, conrad konuşur

“biana kötü değil..” masanın kaşları kalkar, naunet kadını inceliyorken mırıldanır

“kötü gibi davranıp sonra kötü olmamak nedir biliyorum, bu kadın kötü gibi duruyor, prensesinizi yakmamış mıydı-“

“ben kimseyi yakmadım..” biana'nın sesiyle naunet susarken james konuşur

“su yakmaz zaten, her neyse, kadının iyi olduğuna emin misiniz?”

delora, favian, ewan, cuslov, calis ve conrad başlarını sallarken kate waowlar, james mırıldanır

“ben iyi miyim diye sorsam bu kadar kafa sallanmaz.. evet, george, damien, jason, siz devam edin.. edward, ashley, norman, siz de onlarla çalışın.. geri kalanlar, çabuk 5 kelimelik özetler, sen kıpırdama, istediğin kadar su mu ol, arkamda 30 tane tanrı var.. evet, açıklama?”

biana sessiz kalırken herkes bir an ne diyeceğini düşünür..

“biana lattynin ablası-“

“ewan beşinci element-“

“biana şimdiye kadar saklıymış-“

“babası nestor onları atmış-“

“elementlerin bir arada durması lazım-“

“favian zamanda gezebiliyor-“

“cuslov hepsini saklamış-“

“bana hepsini gösterdi, ben gördüm-“

“calis ve cuslov biliyorlar-“

“conrad hep biliyordu-“

“ve biana kötü değil.”

james bir sürü kelimeye bakarken biana sessizdir, opal mırıldanır

“naunet daha kolaydı..”

naunet gülümserken james iç çeker..

“pekala.. latty itiraz etmediğine göre, ki onun beyninin şu anda çalıştığından emin değilim-“ latty onaylar bir ifadeyle bakıyorken her şey *bugün* oluyordur, biraz fazladır artık, ama ip bir kere kopmuşken nereye vuracağını bekliyordur, cevaplar

“olayları düşünmek lazım, benim problemlerim sonra da çözülür-“

“aynen öyle, tam bir yönetim kararı, aferin latty, olaylara dönüyoruz o yüzden.. kıranlar, siz ondan uzak durun, çok iyiyim diyen gördüm, biri ewanı adam gibi bir yere oturtsun, ve bu adam böyle mi kalacak, sarışın daha güzeldi-“ ewan ona bir bakış atarken dikleşir, james devam eder

“zamancı ölmek üzere, biri su versin, sen değil-“ biana dururken james konuşur

“sen oraya geç, neden bu kadar uysalsın?” biana oraya giderken cevaplar
“şu anda burda olmam gerekiyor da ondan.. kimseye zarar vermeyeceğim..”

james ona bakarken mırıldanır

“benim kim olduğumu biliyor musun?”

biana da ona bakarken cevaplar

“senor?” james onu izlerken biana konuşur

“eskilerden fırlayan bir düşman değilim ben.. ewan yaptıklarımı biliyor, diğerleri de biliyor, hep biliyorlardı, sadece unutmuşlardı-“

“algılarla oynanmasını sevmem biana-“

“ben de öyle, ve şimdi döndüm.. hepsi artık hatırlıyor..”

james onu inceliyorken loreet mırıldanır

“gerçekten iyisin yani?” biana iç çekerken cevaplar

“benim iyiliğim tartışılır.. su neye koyarsanız onun şeklini alır..”

james sessiz, onu izlerken biana oturur, ifadesi her ne yapıyorlarsa ona dönmelerini söylerken james pierce’a bakar, ikisi uzaklaşırken masa görev yerlerine gider, oreonlular birbirlerine bakarken dertleri orada, iskemlede oturmaya devam eder..

---

delora favian’ın başında, hiçbir yere gitmesine izin vermemiş, kendi ofisinde yatırıyorken, genç adam birazdan kendine geldiğinde başını tutar, biana’nın ona verdiği baş ağrılarına alışkın, ama gözünü açtığında gördüğü şey yepyenyken delora gözleri dolu, onun yüzünün yanında duruyorken favian nefesini bırakarak gözlerini kapatır

“bitti..”

delora da başını sallayarak bittiğini fısıldarken favian gözlerini açarak onun yüzünü tutar ve kendine çekerken ikisinin dudakları buluşur...

“biana nerede?”

delora bir bardak su daha getirmişken biana artık nasıl saldırmışsa favian’ın tek istediği sadece sudur, genç adam bunun doğal olduğunu söylüyor, biana’nın nerede olduğunu soruyorken lobide oturduğunu öğrendiğinde önce gülümser, sonra suyunu bitirir, bardağı geri verirken mırıldanır

“yalnız bırakmayın..”

delora bir an koca bir senedir onların uykularına giren, her türlü kötülüğün onun başının altından çıktığını düşündükleri kadının şimdi yalnız kalmaması gerektiğini duyuyorken daha da garip olanı delora da aynı şekilde hissediyordur, bitmiştir artık, beklemenin anlamı yoktur, delora gülümser, favian’ı su ve bardakla başbaşa bırakarak çıkarken lobiye döner..

“biana..”

ilk oturduğu yerde kırırdamamış genç kadın adını duyduğunda başını çevirir, delorayı ve uysal yüzünü gördüğünde omuzları rahatlarırken neden gerildiğini bile unutmuş, sorar

“favian nasıl?”

“iyi.. biraz susamış..”

biana başını sallarken içinden özür diliyordu, delora bir şekilde bunu biliyorken etrafına bakar, herkes arı gibi çalışıyor, düzen kendi kendine işliyorken biananın buradan kalkması artık bir şeyi bozmayacaktır, genç kadın su kırana döner
“ewan’ı görebilirsin..”

biana’nın ilk geldiği andan beri arkasında durduğu kalkanlar bir anda inerken birinin ona bunu söylediğini hayal ettiği gün o kadar uzakta kalmıştır ki, genç kadın emin olamazken delora ona yolu gösteriyordu, siyah saçları bütün parıltısıyla omzularından düşen güzel su kıran kalkar, deloranın önünden geçip yürümeye devam ederken her adımda hafifliyor, sonunda başardığının hissi o kadar dizlerini titretiyordu ki düşmekten korkarken belinde ve kolunda hissettiği eller onu tuttuğunda başını çevirip deloraya bakar, sarışın kadın hafifçe gülümserken biana iç çekerek onunla yürümeye devam eder...

SOUNDTRACK MISSY HIGGINS - NIGHTMINDS

---

delora ewan’ın yattığı odanın kapısını açar, içeri bile bakmadan bianaya yol verip kapıyı kapatırken genç kadın içeri girer, yatmasını beklediği adam yatakta oturuyor, başını ona çevirip kahverengi gözleri onu buluyorken biana bir yere tutunmak istiyor, mümkünse oturmak, ya da bir kez olsun o da bayılmak istiyorken çok istemiş olacak, eli ondan habersiz tutunacak bir yer ararken ewan oturduğu yerden fırlar, biananın uzattığı eli tutarak onu yakalarken genç kadının beline sarılıp onu kendine çekmiş, biana ona tutunuyorken başını kaldırır, bu adamın neyi bildiğini bile bilmiyorken birazdan ewan dudaklarına eğildiğinde ikisi de gözlerini kapatarak usul bir ses çıkarır, biana tuttuğu kumaşları sıkarken ewan simsiyah saçları tutuyor, sıcak dudakları öpüyor, ikisi de birbirine susamış, öpüşüyordur..

biananın gözlerinden sicim gibi yaşlar akıyorken ewan’ın parmakları güzel yüzde dolaşıyor, biana her dokunuşla yenileniyorken karşısındaki adam en son bıraktığı gibi güçlü, ayakta, yaşıyor, onu biliyor, hala seviyorken biana artık dayanamayarak genç adama sımsıkı sarılır, kolları onu boğacak gibiyken ewan aldırımıyor, o da olabildiğince bianayı kendine çekiyorken, genç kadın mırıldanır

“iyisin..”

“iyiyim..”

biana gülümseyerek gözlerini kapatırken ewan onun boynunu öpüyor, o bırakana kadar öyle kalmaya devam eder..

SOUNDTRACK JAMES HORNER – ROSE

---

masanın bazı genetik özellikleri vardır, bu sanıldığı gibi uzun yaşamak, güzel görünmek ya da yakışıklı ve zeki olmak değil, davranış genetikleridir..

başkanlar dertlenince terasa çıkar, norman sıkılınca bahis açar, ve sıkıntıyla çaresizlik oluşunca dert sahibi mutlaka merdivenlerde oturur..

bu genetik bozulmamış, damien elinde raporlar, başı duvara dayalı, şehre bakan merdivenlerde oturuyorken bu alışkanlığın karşı tarafı da bozulmaz ve yanına birisi oturur, damien sesini çıkartmazken yanındaki elini tutar, kim olduğunun önemi yoktur, masadandır, biliyordur ki merdiven kalp kırıklığını simgeler; bitince üzerine basıp çıkar, işine devam edersin.

“damien nerde?”
“merdivenlerde..”

james iç çeker, yeni sayfa açarken conrad merdivenlerin neresi olduğunu anlamamıştır, ama onun dışında herkes anlamış görünüyorken genç adam konuşur

“bu kadar uzun süre ajanla bağlantısızlık pek iyi bir işaret değil, hele ki black ve ellen gibi davalarda..”

“ellen’in bağlantısını bilerek koparttığını düşünüyoruz, bu da onun tehlikede olmadığına göstergesi.. john için evet, bağlantılı bir görevde bu kadar süre bağlantısızlık kötü şeyler demek, hepimiz biliyoruz..”

“öldürürler mi sizce?” hepsi lattye bakarken james mırıldanır

“umarım öldürmezler.. ama öldürürlerse çok kötü şeyler olacaktır, generali ben tutamam, *tutmam da..* başından yapmamız gereken bir şeydi bu..”

rebecca ona bakarken james konuşur

“bak, bunlar insan olsa tamam-“

“klonlar da insandır-“

“evet, ve tanrınız *benim..* benim imzam.. ben imza attığım için nefes alıyorsun..”

rebecca ona bakarken james devam eder

“bu sana mantıklı geliyor mu? gelmiyor.. o zaman insan değilsiniz.. *klonsunuz..*”

james döner, yeni bilgilere bakarken rebecca iç çeker..

---

ewan siennadan herkesin nerde olduğunu öğrenmesini istemişken genç kadın yürüyor, defterine yazıyorken flasler gideceği yere kadar bir süre ona eşlik eder, ikisi sessizce ilerliyorlarken merdivenlerde oturan damien ve charlize’i görürler, sienna eliyle işaret ederken flasler de o tarafa bakar, genç kadın fısıldar

“ne kadar uysal görünüyor.. sence korkuyor mudur favian?”

flasler geceyi izleyen, generalin elini tutan ve hiçbir şey söylemeyen kadına bakarken mırıldanır

“bilmiyorum.. charlize de korkarsa biz ne yapmalıyız, bilmiyorum..”

sienna iç çekerken fısıldar

“ben korktuğumda charlize korkmamı yasakladı, artık korkmamı *yasakladı* flasler, ama nasıl korkmam? bu kadar şey oluyor, ajanlar gidiyor dönmüyor, kameralar kapanıyor, iletişimler kesiliyor, charlize bile birazcık korkmuyor mudur sence?”

flasler ona döner, genç sevgilisini alnından öper ve geçeceğini söylerken sienna iç çeker, flasler uzaklaşırken artık genç hava kıran için bu öpüşler teselliden çok sadece flaslerin simgeleridir, hayat öpücüklerle düzelmeyordur, biliyordur, defterine onları da yazarak döner, uzaklaşır..

SOUNDTRACK

JAMES HORNER – A BUILDING PANIC

---

john yürüyen, yürüdükçe de büyüyen grubun çıkarttığı isyan sesini dinliyor, ona verdikleri sopaya dayana dayana yürüyorken bacağını kopartmak istiyordur, damien ne halt ediyordur bilmiyordur ama umuyordur ki onun için çabalıyordur yoksa john onunla nah evlenirdir, genç adam dişlerini sıkarak yürürken georgeun onun için dağları devireceğini biliyor, ama buradaki dağları sevmemişken canı sıkılan gelip ona vuruyordur, john sopayı birinin götüne sokmak isterken yine de uslu durur, scott da yine ortarlardan kaybolmuştur, john onun başının derde girmesini istemiyor, kendi kendini yine kollayabilir ama bir de çömezle uğraşmak istemiyorken çömez ondan ummadığı bir soğukkanlılıkla

devam ediyordur, john iş bitince *belki* takdir ederdir, çok adi bir adamdır yahu, ama bacağı kırıktır, ilerlemeye devam eder..

“oraya gittiğimizde isyan olacak, dağları devireceğiz, binaları yıkacağız, zaten bir sürü insanı öldüreceğiz, kurban vermenin ne anlamı var?”

scott sonunda birinin bunu akıl etmesiyle içinden donarken bu tartışma gündem maddesine oturur, her kafadan bir ses çıkarken zaten azgın olan grup coşar, insanın peşine düşerken bağırışlar her yerden patlar, scott geride kalmış, artık tek çaresi bu, belindeki işaretli silahı çıkartır, gökyüzüne bir el ateş ederken herkes ona döner, ama lenartada makineler ötmeye başlarken gezegeen birbirine girer..

“İŞARET!”

bir anda kafalar o tarafa dönerken george görevliyi savurur, otururken konuşur

“johnun silahı bu, onun işaret fişegi,-“ damien o tarafa ilerliyorken james george’un omzunun üzerinden izliyor, parmağıyla ekrana bastırır-

“burası, tim, A5-“ damien dönerek uzaklaşmışken james arkasından bağırır
“damien hayır!” ama general ona aldırıyor, dolaplara şifreleri girerken sınırlı olan o silahlar ona açılır, damien alır ve dönerken james kızgın, konuşur

“damien, biliyorum kızgınsın, ama başka biri de o fişegi çekmiş olabilir, bir çocuk bile olabilir!”

damien ona bakar, mırıldanır

“oradaki miss olsaydı benden önce koşuyor olurdunuz senor..”

james ona bakarken cevaplar

“ben kolay kolay ölmem general-“
“ben de öyle.. izninizle..”

onu geçer ve çıkışlara giderken james arkasından bakar, sonra konuşur

“biri onunla gitsin, michael-“ michael başını sallar, koşarak uzaklaşırken george timleri uyandırıyor, andrea sorar

“scottan haber yok mu?”

kimse cevap veremezken george konuşur

“eminim beraberlerdir andrea.. bir fişekleri vardır..”

andrea sessiz kalırken karnını okşuyor, iç çeker..

---

john arkada, çok gerilerde patlayan kırmızı fişege bakarken tehlike yoldadır, bir şeyler olacaktır, o anda bir yerlerden bağırış sesi gelirken john haykırılan kelimeleri seçer

“İNSANA ÖLÜM! İNSANA ÖLÜM!”

genç adam sopayı kullanmasının zamanının geldiğini anlar, çevirirken arkasındaki adamın suratına sopayı gömer..

SOUNDTRACK

JAMES HORNER – THE SINKING

damienın önderliğindeki tim sahaya çıkmışken damien fişek çekildiyse durumun ne halde olduğundan korkuyor, kar jipleri yolu delip geçiyorken klonlardan farkları zengin olmalarıdır, ama oraya gittiklerinde işin zeka ve kas gücüne kalacağını biliyor, konuşur

“michael, beni durdurmaya kalkma, askerimsin..”

michael onaylarken mavi gözleri karanlığı deliyor, önünü izliyordur, damien partner olarak onun gönderilmesine itiraz etmemişken genç melek oldukça güçlüdür, zaten departmanı onu yeterince ideal yapıyorken damien kimle karşılaşılırsa karşılaşsınlar kazanacaklarını biliyor, jipi süren askere hızlanmasını söyler..

scott kalabalığı yararak ilerliyorken o kadar büyük bir kalabalık vardır ki johnun sağ çıkması için tanrı falan olması lazımdır, scott önüne geleni devirerek koşuyorken kar işini zorlaştırıyor, cıvık cıvık onu yavaşlatıyordur, genç adam düşme tehlikesi geçirirken yine de durmaz, masanın da bu tarafa geldiğinden emin, fişek koordinatlarına gitmek için johnu geçmelerinden korkarken ‘*İNSANA ÖLÜM!*’ dağlarda yankılanıyordur, scott koşmaya devam eder..

john artık dayanamıyor, yere düşerken ölümün şimdi gelmesinin, ve bu *klonların* elinden gelmesinin ironisini düşünüyordur, nefret ettiği varlıkların elinde ölmek onun için çok kötü bir sondur, bunu mu hak etmiştir yani, bu kadar şey yapmıştır, kaç defa ucundan sıyırmıştır ama burada mı toslayacaktır-

john suratında patlayan tekmelerle kendinden geçmek isterken yapamıyor, ajan kafası sonuna kadar ayık, her darbeyi beynine kaydediyorken sırtına yediği silah darbeleri, yumruklar, john linç ediliyor, en sonunda gözleri kararırken damienı affeder, o da bir kere geç kalmıştır, ve john artık belki de ölmek üzere, kendinden geçer..

damien daha arabalar stop etmeden iner, timleri dağıtırken o ve michael ön takımda, karanlığa daldıklarında ilerilerde ‘*İNSANA ÖLÜM! İNSANA ÖLÜM!*’ duyuluyordur, damien o insanın john olması ihtimaliyle bile donuyorken teğmenlerinden biri konuşur

“bombalayalım mı efendim-“

“dış kalkanlardan başlayın, merkeze dokunmayın-“ emir tekrarlanır, bir an sonra beş patlama sesi duyulurken damien ve michael ormana dalarlar..

scott patlamalarla öne eğilirken klonlar bir an şaşırırlar, daha önce patlama görmemişlerdir, çığlıklar haykırıslara karışırken herkes kendi canının derdine düşer, scott tekrar yola koyulurken klonları savurarak geçiyor, ölüm kalım umrunda değil, ilerliyorken linç dağılmıştır, scott her adımda bulacağı şeyden korkuyorken elinde silahı, sırtındaki çantayı çoktan atmış, ilerliyor, bağıırır

“JOHN! JOHN!?”

ama kimse ona cevap vermezken scott cıvık cıvık zeminde koşmaya devam eder, her zaman temizleyici olan kar bu gece siyah, yolları daha da karartır..

damien ve timi ilerliyorken her yerde klonlar koşuyordur, askerler önlerine çıkanı vuruyorlarken ölüm emri verilmiştir, damien umursamıyor, masa başkanı emri bizzat imzalamışken kimse kurşun esirgemiyor, ilerledikçe ilerliyordur, damienın mavi gözleri tek bir hedef arıyorken daha önce çok esir kurtarmıştır, ama bu seferki apayrıyken onu hala bulamamak onu delirtiyordur, orada yatan o

olsa john onu çoktan bulmuş, gezegeni de bir güzel patlatmıştır, damien bunu gururuna yediremezken koşmaya devam eder..

“JOHN!!”

scott daha önce bir sürü ölmek üzere olan adam görmüş, ama bu en korkuncuyken bir an haykırmayı düşünür, ama onu da yapamazken dizleri tutmaz, onun yanına çökerken kontrol etmeye korkar, bu adam john mudur, kıyafetlerini bilmesee tanımayacaktır, normalde sapsarı parlayan tertemiz güzel saçları şimdi çamurdan simsiyah, baktığı kadınları titreten, erkekleri korkutan buz mavisi gözleri şimdi iki kocaman mor kabarıklık olmuş, alınının ortası yarılmış, çenesi kırık, omzu çıkmış, bacağındaki sargılar gitmiş, beli garip bir açıdayken scott adam hala yaşıyorsa onu vurup öldürmeyi düşünür, şokla ona bakmaya devam ederken başına bir tabanca dayanır, genç adam umursamadan ona dönerken damien onu görünce onu savurup kenara atar, johnun başına çökerken scott geriler..

“john-john hayır-“ damien onun kafasını çevirirken john cevap vermiyor, mor bir et yığınıyken damien şokla ona bakar, michael öbür taraftan çökerken askerler generallerini koruyorlardır, damien elleri titriyor, onun suratına bakıyorken bir an bir şey yapamaz, michael genç adamın göğsünü açarak bir iğne saplar, hızla enjekte ederken adrenalini alan john yaşıyor mudur hala kimse kontrol etmemiştir, michael elini johnun gözlerine kapatır, sonra çekerken damien inler, yere çökmüşken michael konuşur

“korkunç bir şey bu,-“ scott anlatırken damien onları duymuyordur, elleri johnun göğsünde, kocaman olmuş suratı bakıyorken adrenalinin işe yaramasını diliyordur, o kadar geç kalmış olamazlardır, fısıldar

“john, klonlara ölürsen rezil olursun, yapma-“ michael da evet diyorken konuşur

“seni benim yenmem lazım, uyan hadi-“ onu dürterken damien kırık bacağı görür, boğuk bir ses çıkartırken john öksürür, damien hızla onun suratına dönerken john gözlerini açamıyor, kulakları çevresini dinliyorken damien gürültüde eğilir, onun saçlarını okşuyor, konuşur

“geldim.. geldim, benim, ben kimim-“

“geç kaldın-“ damien onun kanlı yüzünü öperken özür diler, gelmiştir, tekrar özür dilerken john yutkunarak onun bacağına tutar, sonra fısıldar

“ellen nerde-“ scott burdayım derken john iyi der, yatmaya devam eder..

---

michael onun gözlerinin üzerinden ellerini geçirir, bir süre sonra john gözlerini açarken karanlık gökyüzüne bakar, gözlerini kırıştırırken damien görüş hizasına girer, john onu gördüğüne hiç bu kadar sevinmemiş, ağlamak istiyorken konuşur

“dövüldüm..”

damien gülerek biliyorum derken john iç çeker, michael onun bedeniyle uğraşıyordur, john fısıldar

“o kadar mı kötüyüm-“ damien korkunç durumdasın derken john iç çeker, mırıldanır

“iz kalmaz umarım..” michael ben yapıyorsam kalmaz derken john güzel der, damienin parmakları yüzünde dolaşıyorken john yüzünü buruşturur, damien özür dilerken john sorar

“kıymetimi anladın mı kenrich? bak azıcık gittim, aklın çıktı-“ damien gülerken john onun gözlerinin dolu olduğunu gördüğünü sanır, ama emin olamazken bacağı oturtulunca genç adam haykırır, damien onu tutarken john bir süreliğine her şeyi unuttur..

“BİR GRUP İÇERİ GİRİYOR-TELEKOM SEKTÖRÜNDELER!”

bir anda lenartanın bütün enerjisi sönerken bilgisayarlar kapanmış, her şey, *her şey* bir anda ölmüşken colm elinin altındaki karanlık şeye bakıyor, kimseden çıt çıkmıyorken buz devrinde daha kağıt bile tekrar icat olmamışken koca bir evren kuran adamın sesi duyulur

“şimdi herkes sakın olsun..”

---

john onun göğsüne dayanmış, gözleri kapalı, vücudunun toparlanmasını bekliyorken michael onları görünmez ve dokunulmaz yapmış, scottla beraber birliğe karışmışlarken john gözleri kapalı, başı onun boynunda, iyileşiyorken damien onu sarmış, dudakları başında, iyileşmesini bekliyorken john fısıldar

“affettim.. geç kalınca..”

damien onun saçlarını öperken mırıldanır

“geldim ama.. çok olay oldu, geç kaldım-“

“ama geldin.. ben gidince kadınlarla gün ettin sandım-“ damien gülerken onun alnını öper, kabuk tutmuştur şimdiden, iyileşiyordur, damien onun deli gibi çalışan vücudunu çok severken john iç çekerek gözlerini kapatmış, beklemeye devam eder..
